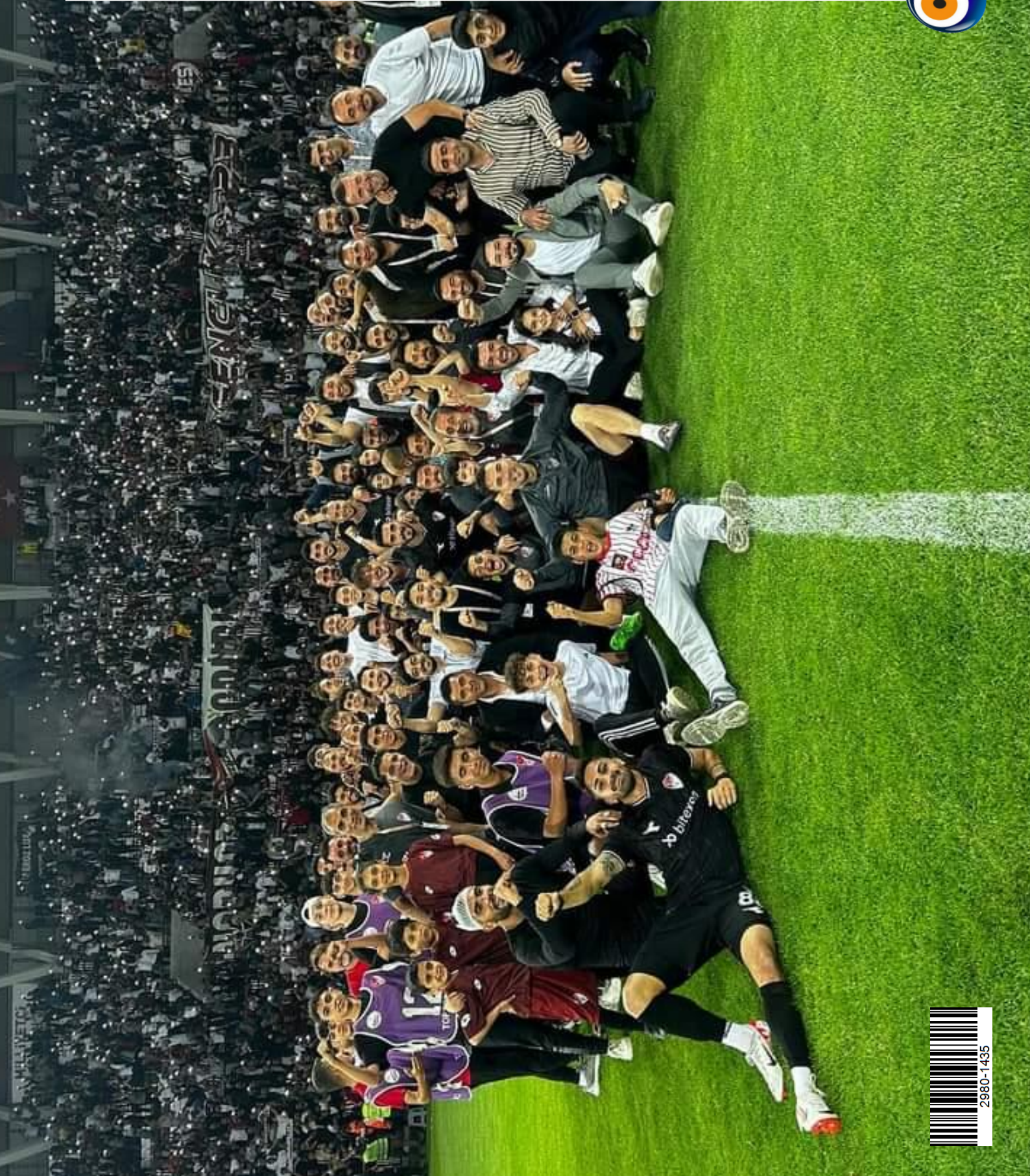

YIL: 3 SAYI: 42 HAZİRAN 2024

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

2980-1435

BORDO RESSAM

ELAZIĞ İLİMİZİN TARİHİNİ KİTAP SAYFALARINA TAŞIDIK.
EMEK BİZDEN, OKUMASI SİZ DEĞERLİ HEMŞERİLERİMİZDEN.

İÇİNDEKİLER

Ağınlı Gençaydın'ı kaybettik...

Harput Ansiklopedisi yayımlanmayı bekliyor

EFTUD Ekibinden Dik Halay...

İbrahim Yetişir, sesiyle Elazığ'ı temsil ediyor.

Yeşilçam emektarı: Yavuz Karakaş

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ

YIL: 3 SAYI: 42

HAZİRAN 2024

İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

YÜCEL ÇAKMAK

cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:

İ. EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FİKRİYE SUSAM (ÇANAKKALE)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)

ÖN VE ARKA KAPAK FOTOĞRAF
ÖZGÜR YILDIRIM

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

Çağdaş ressamlarımızdan, eğitimci, düşünür, yazar **Prof. Dr. Zafer Gençaydın**'ı (1941-2024) bir süredir tedavi görmekte olduğu hücrebozan hastalığının ilerlemesi, hastanede tedavi görürken bir de mide kanaması geçirmesinin ardından 3 Mayıs 2024 günü yitirdik.

Prof. Dr. Zafer Gençaydın, Ankara'dan memleketi ve çok sevdiği, her yaz vaktini geçirdiği **Elazığ**'ın **Ağın** ilçesine toprağa

Fırat Üniversitesi akademisyenlerinden Bilim İnsanı

Doç. Dr. Enver Demirpolat, 1998 yıldan beri çalıştığı Harput Ansiklopedisi için yayımcı arıyor. Ansiklopedinin 'A' Harfinin bittiğini ifade eden

Demirpolat, sadece 'A' harfinin bir cilt olduğunu söyledi.

Mayıs ayının en güzel olayı **Cemal Reşit Rey Salonu**'nda yaşandı.

İstanbul Uluslararası Dans Günleri'nde

EFTUD'un usta halk oyuncuları **Dik Halay**'la Elazığ'ı temsil ettiler. **Ziyaeddin Akgüneş** halay başlığında **EFTUD**'un gençleri İstanbulluları coşturdu.

Elazığ Dernekler Federasyonu (ELFED) '**Geleneksel Eğitimciler Buluşması**' 5 Mayıs 2024 Pazar günü İstanbul Akgün Otel'de İstanbul'da görev yapan eğitimcileri misafir etti.

Türk Halk Müziğinin yeni seslerinden **Elazığlı İbrahim Yetişir**, söylediği türkülerle türkü severlerin beğenisini kazanıyor. **İbrahim Yetişir**'le sanat yaşamını görüştük.

Elazığ'da Kızlar tarafından kurulan **Kız**

Orkestrasını ilk kez buradan duyup okuyacaksınız.

Değerli hocam **Meftüne Güler Gül**, mezun olduğu okulu ve okulunun orkestrasını sizler için kaleme aldı. Kendisine bir kez daha teşekkür ediyoruz.

Elazığ bir değerini daha yitirdi. Elazığ ve Harput

Musikisinin icracılarından **Hüseyin Sekü**'yü

kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyoruz. 21 yıldır

Didim'de yaşayan Sekü, memleketine küskün gitti.

Merhuma Allah rahmet diliyoruz. Mekanı cennet olsun.

HARPUT

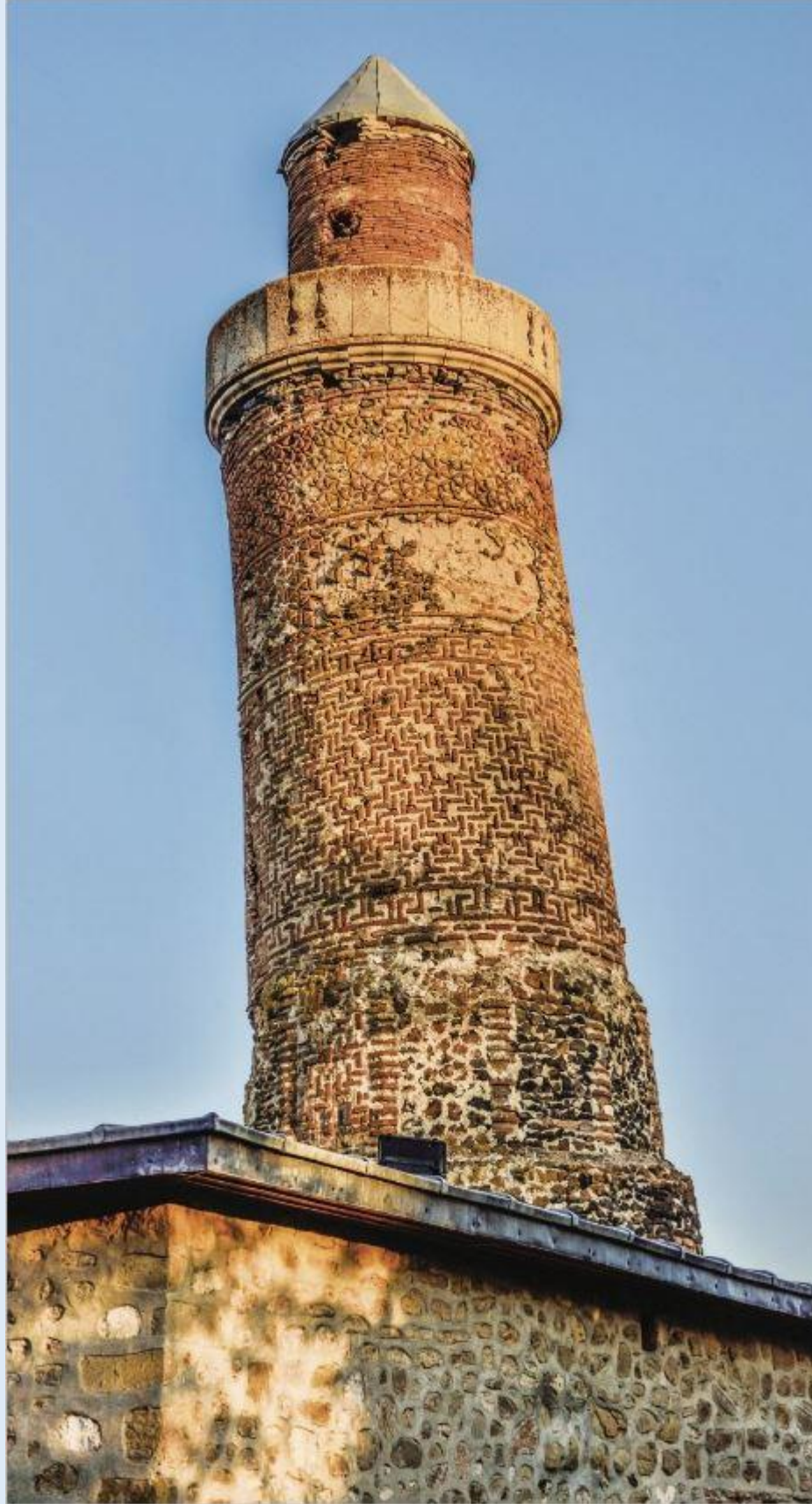
Garılı,gişili tud sirkeledik
Şu nevruz gohulu Harput elinde
Sekü külbeledik, “maya” söyledik
Göze başlarında, gül diplerinde

Üsgüre, üsgüre ayran içerdük
Gor gor ayrılır da ekin biçerdük
Yara, şamam atar, karpuz keserdük
Fetih-Ahmed'in biz yüce yolunda

Garipler and içdik, bulunmaz dengin
Felek bıraksa da görsek bir Veng'in
Göllerinde çimşek, şirin Koğang'in
Görsek bir gakköşü hançer belinde

Meteris'den atduk gurbete kurşun
Alınyazımız ganadında guşun
Ne güzel yaraşmış başında puşun
Ezildik, epridik gurbet elinde

Vecihi TİMUROĞLU

ŞAMPİYON ELAZIĞSPOR...

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

25 Maçlık yenilmezlik serisini sürdüren Çimentaş Elazığspor, İstanbul'da 52 Orduspor'u 3-0 yenerek 2. Lig'e yükseldi. Bu galibiyet hem İstanbul'da hem de Elazığ'da coşkuyla karşılandı.

TFF 3. Lig Play-Off final maçında Çimentaş Elazığspor, 52 Orduspor FK'yi 3-0 mağlup ederek TFF 2. Lig'e terfi etti.

İstanbul'da Ali Sami Yen Spor Kompleksi Rams Park'ta oynanan Play-Off Müsabakası öncesi Elazığ'da İstanbul'a otobüslerle taraftarlar taşındı. Taraftarın İstanbul'a götürülmesi için Elazığ'da günler öncesinden siyasiler ve sivil toplum örgütleri otobüs seferi için destek açıklamalarında bulundular.

Elazığ'dan İstanbul'a yüzlerce taraftarla birlikte İstanbul'da ve başka vilayetlerden de gelen Elazıglılarla müsabakayı 20 bin dolayında Elazığspor taraftarı seyretti. Beykan Şimşek, Çağrı Yağız Yasak ve Murat Torun'un attığı gollerle müsabaka 3-0 sona erdi. Karşılaşmayı 3-0 kazanan Çimentaş Elazığspor, gelecek sezon TFF 2. Lig'de mücadele etme hakkı kazandı.

TFF 2. Lig'e yükselme başarısı gösteren Çimentaş Elazığspor, düzenlenen törenle kupasını

aldı. Çimentaş Elazığspor'a kupasını TFF 1., 2. ve 3. Lig Kulüplerinden Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Volkan Can takdim etti.

Volkan Can, Çimentaş Elazığspor Başkanı Serkan Çayır'ı, yönetim kurulu üyelerini, teknik heyeti ve futbolcuları tebrik ederek, gelecek sezon mücadele edecekleri TFF 2. Lig'de başarılar diledi.

Saha içine kurulan platforma madalyalarını alarak çıkan bordo-beyazlı takımın kupası, kaptan

Mesut Saray'ın ellerinde yükselirken, Elazığsporlu futbolcular tribünleri dolaşarak taraftarlarını selamladı.

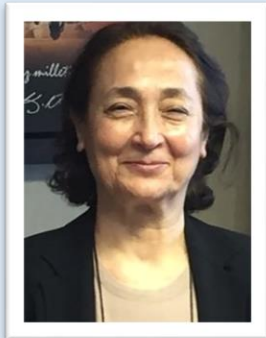
Karşılaşma öncesinde tüm Elazığ'ın kalbi İstanbul'da atıyordu. Elazığspor'un binlerce taraftarı kent merkezinde meydana toplandı. Elazığ Belediyesi tarafından Cumhuriyet Meydanı'nda kurulan led ekranda izleyen taraftarların oluşturduğu atmosfer karnaval havası oluşturdu. Nefeslerin tutulduğu final maçının son düdüğüyle birlikte binlerce Elazıglı meydan, cadde ve sokaklarla halay çekerek konvoy yaparak kutladı.

ELAZIĞ KIZ İLK ÖĞRETMEN OKULUNDA KIZLAR ORKESTRASI VE MÜZİK EĞİTİMİ

Soldan sağa: Sema Uğurcan, Zekiye Bektaş, Türkan Deniz, Nevin Sönmez Gün, Songül Erdoğan.

Öğretmen okulları 16 MART 1876 yılında kurulduktan sonra kapatıldığı 1976 yılına kadar Türk eğitiminin bel kemiğini oluşturmuştur. Öğretmen okulları günümüzdeki söyleyişle “sınıf öğretmeni” yetiştirmek amacıyla kurulmuştu. Cumhuriyetin ilanından sonra da varlıklarını devam ettirdiler. Cumhuriyetin kurucuları öğretmen yetiştirmeye çok önem verdi. Anadolu coğrafyasında Mamurat’ül Aziz vilayeti dahil olmak üzere, birçok vilayete öğretmen okulları

MEFTÜNE
GÜLER GÜL

açıldı. Özellikle de Balıkesir Necati Bey Eğitim Enstitüsüne adını veren Atatürk’ün Milli Eğitim Bakanı Mustafa Necati Bey zamanında öğretmene ve öğretmen yetiştirmeye özel ihtimam gösterilmiştir.

Cumhuriyet dönemi öğretmen okulları arasında, 1958 yılında açılan Elazığ Kız İlk Öğretmen Okulunun yeri ayrıdır. Yatılı okul olduğu için civar illerden gelen kız öğrenciler mezun olup, yurdun her tarafına görev yapmak üzere dağıldıklarında, aldıkları iyi eğitimin neticesi olarak meslekte başarıları ile Elazığ Öğretmen Okulunun adından söz ettirmişlerdir.

Benim de mezun olduğum bu okulda sanatın her dalında, müzik, halk oyunları, resim-iş, güzel ve etkili konuşma ve spor teşvik edilirdi. Öğrencilerin kabiliyetleri dikkate alınarak gelişmeleri sağlanırdı. Müzik, beden eğitimi ve resim dersleri en önemli derslerdi. Başarı gösteremeyen öğrenciye ise müsamaha gösterilmezdi.

Sağ başta Nevin Gün, sol başta Türkan Deniz
Diğerlerinin isimleri hatırlamıyorlar.

Müzik dersi en önemli derslerden birisiydi. Öğretmen adaylarının iyi bir çocuk şarkıları repertuarı olmalıydı ve onları mandolinle çalıp söyleyebilmeliydi. Bütün öğrenciler en az bir enstrümanı yeterince çalmadan mezun olamazdı. O günün müfredatında mandolin ve nefesli çalgı olarak flüt öğretilirdi. Yetenekli olan talebeler ise diğer enstrümanları çalmak için teşvik edilir, imkân sağlanırdı. Okul dört başı mamur bir müzik odasına sahipti. Piyano, keman, saz, akordiyon ve daha birçok enstrüman mevcuttu... İsteyen öğrenci bu enstrümanları müzik öğretmenin gözetiminde kullanıp kendini geliştire biliyordu. Demir disiplini olan müzik öğretmenleri bu odada öğrencilerini geleceğe hazırladılar. İstiklal Marşını mandolinle doğru çalmadan,

doğru söylemeden ve 4/4'lük vuruşlarına göre yönetmeyi bilmeden kimse mezun olamazdı. İstiklal Marşı günümüzde olduğu gibi banttan yayımla söylenilmezdi. Öğrenim yılı başında okul koroları oluşturulurdu. Müzik öğretmenleri koroya seçtikleri öğrencileri öğlen aralarında ve etüt aralarında eğitirdi. Korolar okulun olmazsa olmazıydı. Önemli gün ve haftalarda koromuz ve her yöreyi oynayan halk oyunları ekiplerimiz hazır olurdu. Benim öğrenci olduğum dönemde mandolin korosu, halk türküleri korosu ve çok sesli koro her an konser verebilecek şekilde hazırlıklı beklerdi. Cumhuriyetin 50. yılı kutlamalarına tekabül eden o tarihlerde muhteşem konserler vermişlerdi. Okula erkek öğrenciler alındığında onlardan saz ekibi oluşturulmuştu.

Müzikten sınıfta kalan çok öğrenci olurdu. İsmi anıldığında öğrencileri tarafından branşında ki yetkinliği hep takdir edilen Ülkü Hoca'dan geçer not almak kolay değildi.

TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK KIZLAR ORKESTRASI

Bir gün Yücel Çakmak Bey bana bu yazının konusu olan fotoğrafı gönderip bilgim olup olmadığını sorunca bilgim yok ama Elâzığ Kız Öğretmen Okulu için olağanüstü bir durum değil dedim.

Kanaatimce müzik altyapısı bu kadar sağlam bir okulda bir orkestra kurulmuş olması kaçınılmaz. Nitekim öyle de olmuş ve elemanları sadece kızlar olan bir orkestra 1969- 1970 eğitim öğretim yılında Doğu Anadolu'da kurulmuş.

veriyor... Bu yakın çalışma döneminde Nevin, öğretmenine orkestra kurma fikrini açıyor. Sevgi Hoca bunu hemen hayata geçiriyor ve müziğe istidatlı diğer öğrencileri arasında bir seçim yaparak Elâzığ Kız İlköğretmen Okulu Kızlar Orkestrasını kuruyor.

Fotoğrafta yer alan orkestra üyelerine ulaşmaya çalışırken birisinin çok yakınımda olduğunu gördüm. Nevin Sönmez Gün, musikişinas bir aileden geliyor. Elazığ'ın yakından tanıdığı, Sayın Naci Sönmez'in kız kardeşi. Fotoğraftaki elektro gitar annesi tarafından hediye alınmış. Ağabey'inin kurduğu, aile ortamında meşk eden grubun içinde çalıp söyleyerek kendini geliştiriyor. Elâzığ Kız Öğretmen Okuluna geldiğinde müzik öğretmeni Sevgi Ersen onun sanata müziğe yeteneğini fark ederek değerlendiriyor. Kendisine piyano dersleri

Nevin Sönmez, annesinin kendisine çok destek olduğunu, prova yapmak için akşamları okulda kaldıklarında, onu almaya geldiğini söyledi. 1971 yılında beş, 1972 yılında halka açık üç konser vermişler. Konserler gündüz öğrencilere gece ise misafirlere verilirmiş. Çok iyi hatırlıyorum, okulun bütün gösterileri ilk önce öğrencilere yapılırdı. Bu aynı zamanda seyircili bir prova gibiydi. Çünkü gösteri, konser veya tiyatro, akşama protokolün de bulunduğu şehir ahalisine yapılırdı.

Orkestranın diğer elemanı Sema Uğurcan da tıpkı Nevin Sönmez gibi müziğe eğilimi olan bir öğrenci. Yukarıda ifade ettiğim gibi öğretmen okulunda, eğer herhangi bir sanat dalına merakınız varsa bir kuyumcu inceliği ile işlenirdiniz. Sevgi Öğretmen bu yetenekli öğrencisini de değerlendiriyor. Müzik odasındaki enstrümanları kullanmasına, piyano çalışmasına müsaade ediyor.

Sema Uğurcan orkestra üyelerinin hepsinin ismini hatırlıyordu. Akordeonu üçüncü sınıflardan Songül Erdoğan'ın, gitarları Nevin Sönmez Gün, Türkan Deniz ve kendisinin çaldığını anlattı. Zekiye Bektaş ve Şahanede Deliktaş isimli arkadaşların da orkestra üyeleri olduğunu söyledi.

Üyelerden ikisi gündüzlü olduğundan provaları, genellikle okul 15.30'da

paydos olduktan sonra yaptıklarını, bazen de gece iki etüt arasında çalıştıklarını anlattı. Dağlar Dağlar, Dert Ortağım Benim Biricik Sevgilim, Dünya Dönüyor, Sev Kardeşim gibi zamanın dillerden düşmeyen parçalarını çalıp söylediklerini büyük beğeni topladıklarını anlattı. Bu fotoğraf karesinin 1971 yılında okulda bir hafta süren şenlikler yapıldığında, kendilerinin de gece konser verdiklerini, orada çekildiğini anlattı. O zamanın imkanları ile konserlerinden herhangi bir kayıt alma şanslarının olmadığı için çok hayıflandığını

söylemeden geçemedi.

Sema Uğurcan'ın ve Nevin Gün'ün müzikle meşguliyetleri mezun olduktan sonra da devam etmiş. İyi müzik eğitimi almanın öğretmenlik mesleğini icra ederken çok faydasını görmüşler. Çevrelerindeki istekli öğrencilere mandolin dersleri vermişler.

Sema Öğretmen halen Yalova Aşk Efza Korosunda müzik çalışmalarına devam ediyor.

Türkan Deniz gruptaki gitar çalan öğrencilerden birisi. Kendisiyle telefonda görüştüğümde, o günleri, okulumuzda ki müzik eğitiminin kalitesini özlemle anlattı.

Öğretmen Sevgi Ersen ve orkestranın diğer üyeleri ile irtibat kuramadım. Onların da çok yakında bir yerlerde olduğuna inanıyorum.

Orkestrada görev alan öğrenciler üç yıl sonra mezun olunca ve Müzik Öğretmenleri Sevgi Ersen tayin olup gittikten sonra devam etmemiş tabii ki... Üzücü olan o günlerden bir kayıt olmayışı ve bunun literatürde de hiç yer almayışı... Aynı yıllarda Ankara'da bir başka kızlar orkestrası var ve Türkiye'nin tek televizyon kanalı TRT'de Halit Kıvanç programına katılıyorlar... Halit Kıvanç, Türkiye'nin ilk ve tek kızlar orkestrası" diye tanıtıyor... Bugün internette arama yaptığınızda program ve kayıtlarını görmek mümkün. Elâzığ'daki kızlar orkestrasından Türkiye bihaber. Elazığ'ın yaptığı her işte olduğu gibi kızlar orkestrasının da tanıtımı yapılmıyor, hatıraları maalesef muhafaza edilemiyor.

Harput'ta Yöre Mutfağı sergilendi...

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Türk mutfağının tarihi ve kültürel mirasını tanıtmak amacıyla Elazığ'ın 4 bin yıllık Harput Mahallesi'nde düzenlenen "Türk Mutfağı Haftası" programında yöresel yemekler tanıtılarak, vatandaşlara ikram edildi. Cumhurbaşkanlığı ve Emine Erdoğan'ın himayelerinde Kültür ve Turizm Bakanlığının desteği ile kutlanan Türk Mutfağı Haftası dolayısıyla 21-27 Mayıs tarihleri arasında yurt içi ve yurt dışında çeşitli etkinlikler düzenleniyor. Bu çerçevede Elazığ Valiliği, Elazığ Belediyesi, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından 4 bin yıllık Harput Mahallesi'nde program düzenlendi. Kurulan stantlarda Harput köfte, sırın, orcik, badem şekeri, Ağın leblebisi başta olmak üzere yöresel lezzetler tanıtıldı. Tarihi mahalledeki programa katılan Elazığ Valisi Ömer Toraman, Elazığ Belediye Başkan Yardımcısı Nazif

Bilginoğlu ve beraberindekiler stantları gezdi. Vatandaşlar da yöresel yemekleri tadarak, el emeği ürünleri inceledi. Etkinlik sonrasında açıklama yapan Vali Toraman, "Türkiye'nin önemli zenginliklerinden birisi olan Türk mutfağının tanıtılması, geliştirilmesi için Cumhurbaşkanımızın eşi Emine Erdoğan'ın himayesinde düzenlenen Türk Mutfağı Haftası etkinlikleri çerçevesinde bugün tarihi Harput meydanında bir aradayız. Bu hafta vesilesiyle ülke genelinde dünyanın sayılı mutfaklarından biri olan Türk mutfağı, ürünleriyle, çeşitleri ve lezzetleriyle sergileniyor, tanıtılıyor. Elazığ da Anadolu'da mutfağı en zengin illerden bir tanesidir. Elazığ, çok eski zamandan günümüze kadar kuşaktan kuşağa aktararak günümüze kadar intikal etmiş kendine has pek çok yemek çeşidine sahip bir il. Bu manada hem Türk mutfağı içerisinde önemli bir yer tutuyor hem de bölgesinde önemli yüksek sayıda bir çeşide sahip bir il durumunda" dedi.

Elazığ gastronomisinin Türk mutfağında önemli bir yeri olduğunu ifade eden Belediye Başkan Yardımcısı Nazif Bilginoğlu ise, "21-27 Mayıs Türk mutfağının tüm Türkiye'de tanıtılması, bir anlamda insanlarımızı anlatılması için Harput'ta Sara Hatun Meydanı'nda tanıtımını yapıyoruz. Elazığ Valiliği ve Elazığ Belediyesi iş birliğinde İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ile birlikte sivil toplum örgütlerinin de katılımıyla bu anlamda Elazığ mutfağını Türk mutfağı içerisinde tanıtmaya gayret ediyoruz. Osmanlı'dan bugüne kadar gelen bu lezzet kervanını şu anda da Elazığ gastronomisi ile insanlarımızı sunmuş olduk" diye konuştu. Programa Vali Toraman ve Belediye Başkan Yardımcısı Bilginoğlu'nun yanı sıra İl Kültür ve Turizm Müdürü Ahmet Demirdağ, İl Jandarma Komutanı Kıdemli Albay Murat Evren, İl Emniyet Müdürü Adnan Karayel, kamu kurum ve kuruluş müdürleri, STK temsilcileri ile çok sayıda vatandaş katıldı.

Ağınlı Gençaydın'ı kaybettik

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Çağdaş ressamlarımızdan, eğitimci, düşünür, yazar Prof. Dr. Zafer Gençaydın'ı (1941-2024) bir süredir tedavi görmekte olduğu hücrebozan hastalığının ilerlemesi, hastanede tedavi görürken bir de mide kanaması geçirmesinin ardından 3 Mayıs 2024 günü yitirdik.

Çağdaş ressamlarımızdan, eğitimci, düşünür, yazar Prof. Dr. Zafer Gençaydın, Ankara'dan memleketi ve çok sevdiği, her yaz vaktini geçirdiği Elazığ'ın Ağın ilçesine toprağa verildi.

Ankara'da cenaze töreni yapıldı

Gençaydın için önce 4 Mayıs 2024 Cumartesi günü Ahmet Hamdi Akseki Camii'nde öğle namazının ardından cenaze namazı kılındı. Camide Gençaydın'ın kızları Esen

Gençaydın ve Özgür Gençaydın Aksani başsağlığı dileklerini kabul ettiler. Cenazeye Gazi Eğitim Enstitüsü mezunu çok sayıda ressam ve eğitimci ile, kurucularından olduğu Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden çok sayıda öğretim üyesi ve öğrencileri, Onur Ödülü'nün sahibi olduğu Çağdaş Sanatlar Vakfı-ÇAĞSAV'ın Başkanı, kurucuları ve yönetim kurulu üyeleri, İsmail Hakkı Tonguç Belgeği Vakfı Başkanı ve bazı sanat galerisi sahipleri katıldılar.

Cenaze namazının kılınmasının ardından Gençaydın'ın Hasanoğlan Köy Enstitüsü'nden bir öğrencisi imamdan izin alarak kısa bir konuşma yaptı, hocasının özgeçmişini hatırlatarak öğrencilerine bağlılığını vurguladı.

Caminin ardından Gençaydın'ın cenazesi kuruluşuna büyük emekler verdiği, dekanlık görevinde bulunduğu H.Ü. GSF'nde Adnan Turani Salonu'na getirildi. Gelen kalabalık kitleyi salon almadı. Gençaydın hakkında çeşitli konuşmalar yapıldı, duygulu ve içtenlikli bu ortamda anma toplantısının tamamlanmasından sonra Gençaydın'ın naaşı Ağın'a gönderildi.

Zafer Gençaydın kimdir?

Aslen Ağınlı olan Zafer Gençaydın, 1941'de Ankara'da doğdu. 1959 yılında Malatya-Akçadağ Öğretmen Okulu'nu, 1965 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü bitirdi. 1971 yılında Millî Eğitim Bakanlığı'nın ihtisas sınavını kazanarak 1977'de Berlin, Hochschule der Künste'yi "Meisterschüler" ünvanıyla bitirdi. 1978'de yurda döndükten sonra 1983 yılına kadar Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nde görev yaptı. 1980-1981 yıllarında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinde "Mimarlık ve Renk" konusunda ders verdi. 1983 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyesi olup, 1992'de profesör oldu. 1994-1997 yıllarında ve 2000-2003 yılları arasında iki dönem Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı yaptı.

1971 yılından bugüne kadar 30'u aşkın kişisel sergi açtı. Çok sayıda ulusal ve uluslararası karma sergiye katıldı. Sanat ve sanat eğitimi konularında pek çok makale ve konferansı bulunmaktadır. 1987 ve 2005 yıllarında Türk Sanat Kurumu tarafından "Yılın Sanatçısı" seçildi.

Sanat ve sanat eğitimi üstüne kitap, araştırma-inceleme, makale, deneme, bildiri, eleştiri gibi yayımlanmış yazıları vardır. Emekli olduğundan beri Ankara'daki atölyesinde çalışmalarını sürdürüyordu. Gençaydın, ÇAĞSAV Onur Ödülü sahibidir.

ELAZIĞ'LI OLMAK VE ELAZIĞI TANIMAK

Elazığ ili M.Ö. 4000'li yıllarda kurulan, Harput kentinin ovadaki devamıdır ve bu sebepten dolayı da yıllarca Harput olarak anılmıştır. Büyük Selçuklu İmparatorluğunun hakimiyetinin Anadolu'ya kayması ile Harput'un TÜRK yurdu olmasında en önemli etken Malazgirt Meydan Muharebesi olmasında da yine şüphe yoktur. Tarihi belgelerden anlaşıldığına göre Harput ve çevresine Alpagut, Bayındır, Çepni, Kıbrı, Avşar, Kayı, Salur, Arapkırlı boyları yerleşmiştir. Ayrıca İç Anadolu'da yerleşen TÜRK boyları da bu bölgeyi yurt edinmişlerdir.

**GÜRKAN
ÖZENSOY**

Sultan Abdulaziz'in tahta çıkışının 5.yılında Hacı Ahmet İzzet Paşa devrinde buraya tayin edilen, Vali İsmail Paşa'nın teklifi ile 1867 yılında Mamurat al-aziz adı verilmiştir. Fakat telaffuzu zor olduğundan halk arasında 'ELAZİZ' olarak söylenmiştir.

ATATÜRK 1937 yılında şehre teşrifleri sırasında 'AZIK İLİ' anlamına gelen Elazık adı verilmiş bu isim daha sonra Elazığ'a dönüşmüştür. Elâziğ akarsuları olarak ta özellikle; Fırat Doğu Anadolu'nun en önemli akarsuyu olup; iki ana koldan oluşur. Bunlar Karasu ve Murat nehirleridir. Elâziğ ilinin sularını ise Murat ve onun kolları boşaltır.

Elazığ'da en önemli dağlar ve tepeler ise, 2.140 metre yüksekliğinde Mastar dağı, 2.230 metre yüksekliğinde ise Hazar Baba dağı, ile irili ufaklı tepeler olarak ta; Boztepe, Rıdvantepe ve Yalavuz tepeleri sayılabilir. Elazığ'da Şive anlamında en çok kullanılanlar ise; Diyeze-

Eze: Teyze, Gakgo: Kardeş, Carıt: Ateş küreği, Çağa: Çocuk vs.

Elazığ'da en çok yetişen meyveler ise; dut, kayısı, elma, armut, şeftali, erik, vişne (fişne), üzüm, çilek ve kavun (millaköy) sayılabilir; ayrıca vişne (fişne) dondurması ise Türkiye'de önemli bir yer tutmaktadır.

Elazığ'ın meşhur yemekleri ise, içli köfte, Harput köfte, borani, cavzer, lobik çorbası, keleçoş, gömme, kara kavurma, süslü fidoş, sırın, mukaşerli bulgur pilavı, kofik dolması, patıla, palu tava, işgene, patlıcan söğürtme, koruk şerbeti, orcik, dolanger vd. sayılabilir.

Elazıglı olmak ise bu saydıklarımı bilmenin yanında; ayrıca güvenilir, mert, misafirperver taraflarını da yaşamak ve kendisinden

sonrakilere de yaşatmak ile olur. Bizler ilk İstanbul iline geldiğimizde hiç unutamadığımız izler bırakan bizden önceki jenerasyona binlerce teşekkür ediyorum; çünkü 1987 yılında evlenip geldiğimizde bazı eksiklerimizi almaya bir mağazaya girdik. Alacağımız şeyleri beğenip çay ikramlarını kabul edip sohbe ettiğimizde Elazıglı olduğumuzu söylediğimizde bize senet bile yapmadan taksitlendirme yapmışlardı. Dilerim bizden sonraki gençlerimizde aynı duygu ile karşılaşır ve bizde kendi akranlarımız ile gururlanırız inşallah

İstanbul'da ELAZIĞSPOR kulübümüzün final maçı vardı ve RAMS PARK Sarıyer stadında; bu müsabaka Elazığsporumuz 52 Orduspor'u 3-0 yenerek 2. Lig'e çıktı. Elazığsporumuz tebrik ederiz. İnşallah 1. lige ve son olarak ta süper lige düşmemek üzere çıkarız diye düşünerek bu ay ki yazıma da son verirken gelecek Kurban Bayramınızı da şimdiden tebrik ederim, sürçü lisanımız oldu ise af ola saygıdeğer hemşerilerim.

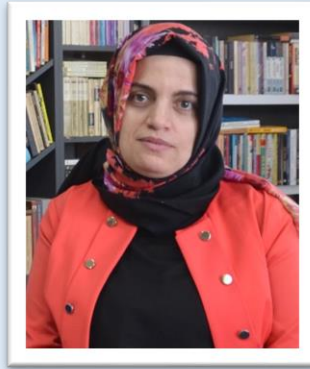
“Okumak hayatın anlamı”

Yazar Ahmet Unsu: “İyi bir okur olmak, iyi yazmanın olmazsa olmazıdır ancak iyi bir yazar olmak için sadece çok okumak yeterli değildir. Her şeyden önce yazmak bir yetenek işidir. Allah bazı insanlara iyi konuşma, bazısına iyi yazma, kimisine liderlik, kimisine de başka yetenek vermiştir.”

Merhaba Ahmet Bey nasılsınız öncelikle bizlere zaman ayırıp röportaj yaptığınız için çok teşekkür ederiz. Kendinizden bahseder misiniz?

Asıl ben teşekkür ederim. 1965 Elazığ doğumluyum. 1988 yılında Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldum. Aynı üniversitede “Yeni Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalında yüksek lisansımı tamamladım. Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenlik ve idarecilik yaptım. 2007 yılından itibaren kişisel gelişim alanına da yönelip bu alanda iki kitap yazdım. Yurdun birçok bölgesinde öğrenci, veli ve öğretmenlere yönelik seminerler yaptım ve yapmaya devam ediyorum. 2021 yılında emekli olup tamamen bu sahada yoğunlaştım. Gücüm yettiği kadar da bu hizmetleri devam ettirmek istiyorum. Evli ve üç çocuk babasıyım.

AYLA KOÇ

Size göre okumak nedir?

Okumak bana göre hayatın anlamı. Ben özellikle başkalarının hayatlarını merak edip dedikodu yapmayı sevenlere okumayı tavsiye ediyorum. Bu arkadaşlar okuyarak hem başka hayatları öğrenip meraklarını giderecekler hem dedikodu çirkinliğine düşmeyecekler. Sizce de kârlı bir iş değil mi?

Beğenerek okuduğunuz ilk kitabı hatırlıyor musunuz?

Evet. Aslında ben ilkokula başlamadan okumaya başlamıştım. Üç ablam, ilk erkek kardeşleri olan bana büyük bir gayretle okumayı öğretmişti. Bunu fırsat bilen babam da bana günlük gazetelerdeki haberleri ve köşe yazılarını okuturdu. Okula başlayınca ben de arkadaşlarımla birlikte Cin Ali serisini okuyordum ama bu seri benim seviyemin biraz altında kalıyordu. İlkokulu bitirene kadar birçok öykü kitabı bitirmiştim ama çok severek okuduğum ilk kitap lise yıllarıma denk gelir. İki Şehrin Hikâyesi (Charles Dickens)

Sizin için yazmak nedir?

Yazmak benim için özgürlüktür. İstmeden de olsa yaşamak zorunda kaldığımız şeylerden uzaklaşıp kurduğun hayatı bir güzel yaşamaktır yazmak. Gerçek hayatta söyleyemediğin sözleri korkusuzca söylemektir.

Edebiyat dünyasına girmeniz nasıl oldu?

Ben yazar olarak edebiyat dünyasına girdiğimi iddia edemem. Zira edebiyat dünyası şiir, roman ve öykü gibi üç temel unsurdan oluşur. Benim şu ana kadar yazdıklarım bunlardan biri

değil, ben kişisel gelişim alanında yazıyorum ki buna olsa olsa deneme denir. Deneme ise edebiyat dünyasının olmazsa olmazı değildir. Kaliteli bir roman yazmayı planlıyorum. Bu olursa bu sorunuza o zaman sormanızı rica edeceğim. Ha, bu arada gençlik yıllarımda yazdığım şiirleri özel olarak kabul edip kitaplaştırmadığım için benim edebiyat dünyasına girişim, edebiyat fakültesine öğrenci olarak girişimle başlar, edebiyat öğretmenliği mesleğimle de devam eder.

Dünya edebiyatında beğenerek okuduğunuz yazar ve şairler kimlerdir?

Cengiz Aytmatov, Charles Dickens,

Fyodor Dostoyevski, Franz Kafka, Leo Tolstoy, Virginia Woolf, James Joyce Ve Ernest Hemingway ilgiyle okuduğum yazarlar arasındadır.

Türk edebiyatında beğenerek Okuduğunuz yazar ve şairler kimlerdir?

Türk edebiyatını şiir ve roman-öykü olarak iki kategoride incelemek gerek.

Şiir kategorisinde sorarsanız ben Divan edebiyatı hayranı bir insanım. Divan şiirlerindeki kelime harmanı beni cezbeder. Bu alanda Fuzuli, Baki, Nef'i, Nabi, Nedim, Şeyh Galip benim favorilerim. Günümüzde Divan şiiri şairleri de var. Öncelikle hemşerimiz Dr. Ömer Demirbağ'ın Diyanet Yayınlarından çıkan DİVAN adlı şiir kitabını tavsiye ediyorum. Çıra Yayınlarında Dr. Emine Savaş Hanımefendi'nin Divan şiirleri de gerçekten okunmaya değer. Roman ve öykü sahasında ise Tarık Buğra, Sabahattin Ali, Oğuz Atay, Ahmet Hamdi Tanpınar, Peyami Safa, Adalet Ağaoğlu, Emine Şenlikoğlu ve daha söylemediğim bazı yazarlar okunmalıdır diyorum.

Son olarak da kıymetli hemşerimiz, güzel dost Yücel Çakmak'ın AHÇİK'ini okumayan çok şey kaybeder diyorum.

“İmkansız Beş Geçe” kitabınızın yazım hikâyesini paylaşır mısınız?

İlk görev yerimde okuttuğum bir öğrencimin duygu yüklü mesajıyla başladı. Kendilerine kattığım değerlerden söz eden ve beni ağlatan bir mesajdı. O an elimdeki işi bırakıp o yıllara ait anılarımı yazmaya başladım. Ardından sonraki görev yerlerimdeki öğrencilerimi yazdım. Derken yazdığım öğrencilerimin bazısının imkansızlıklar içinde hedeflerine ulaştıklarını, bazılarının da elindeki muazzam imkanları kullanamayıp başarısız olduklarını fark ettim. Bilgisayarımındaki bu anıları çocuklarım okuyunca çok beğendiler ve benden bunları kitap yapmamı istediler. Ben de bu hikayelerin motivasyon için çok etkili olabileceğini düşündüm. İşte İmkansız Beş Geçe böyle doğdu.

“Ben Senin Yaşındayken” kitabınızın yazım hikayesini paylaşır mısınız?

İmkansız Beş Geçe adlı kitabım, beklediğimden fazla sevilmiş ve kısa sürede 13 baskı yapmıştı. Bu kitabımı okuyan sevgili anne-babalar bana ulaşip ısrarla kendileri için de bir kitap yazmamı istediler. Zaten alt yapı hazırды. Zira mail veya sosyal medyadan bana ulaşan birçok anne-baba, çocuklarıyla iletişimde veya çocuk yetiştirmede çektikleri zorlukları için çözüm yolları soruyorlar, ben de ilmin ve tecrübem yettiğince onlara cevaplar veriyordum. Derken iş sadece bu soru cevapları toparlayıp bir araya getirmeye kalmıştı. Öyle de yaptım.

İyi ki yapmışım çünkü Ben Senin Yaşındayken de çok kısa sürede çok satanlar sınıfına giren bir kitap oldu.

İyi bir yazar olmak için iyi bir okur olmak şart mıdır?

İyi bir okur olmak, iyi yazmanın olmazsa olmazıdır ancak iyi bir yazar olmak için sadece çok okumak yeterli değildir. Her şeyden önce yazmak bir yetenek işidir. Allah bazı insanlara iyi konuşma, bazısına iyi yazma, kimisine liderlik, kimisine de başka yetenek vermiştir. Yani her çok okuyan iyi yazar olur diye bir şey yok. Bazen insan çok okur, bilgi ve donanımını sözlü olarak dile getirir. Ben çok insan tanırım; iyi okumuş, haydi şimdi sıra yazmaya geldi demiş almış kalem eline ama ne yazık ki yazdıklarını kendisi bile beğenmemiş.

Hocam Elazığlısınız, memleketinizin sizin kaleminize etkisi nasıl oldu?

Elazığ halk edebiyatı ve divan edebiyatı sahasında yüz yıllar boyu birçok kıymetli şair yetiştiren bir kültür şehri. Günümüzde de sanat, edebiyat alanında çok değerli isimlere sahip bir kent. Düşünüyorum da Hacı Hayri,

Harputlu Rahmi, Mehmet Nuri Gençosmonoğlu, Saçlı Hoca, Ahmet Kabaklı, Enver Demirbağ, Ömer Demirbağ ve daha nice gönül ve bilim adamının; İmam Efendi, Sadi Baba, Cemil Baba, Abdülkadir Baba, Hacı Hulusi Yahyagil ve daha nice büyük manevi şahsiyetin yetiştiği bir belde doğup büyüyen ve bazıları ile yüz yüze görüşme şerefine nail olan benim de sözlerimde az da olsa bir tatılık, içtenlik ve çekicilik olması normal olsa gerek sanırım. Yani Elazığ, gerçekten gönül ve sanat işinde insanın harman olduğu bir kent.

Memleketinizin Edebiyat dünyasını değerlendirir misiniz? Elazığ'da örnek aldığınız eserleri ile size ilham olan kalemler kimlerdir?

Bir önceki soruda da söylediğim gibi isimleri sayılamayacak kadar fazla, bir o kadar da kaliteli nice edebiyatçı yetiştirmiş bu şehir. Bu yönüyle ne kadar şükredilse azdır. Bu şairlerin bir kısmı aynı zamanda müzisyendi. Yani gönüllerinden süzülen sözleri nağmeye de dökerlerdi. Günümüzde de kalem çok güçlü sanatçılarımız var. Eserlerini zevkle okuduğum insanlar arasında Ömer Demirbağ, Prof. Dr. Tarık Özcan, Prof. Dr. Ahmet Tevfik Ozan, Yücel Çakmak, Bedrettin Keleştimur, Ekrem Katı, Suat Yığmatepe, Ömer Kazazoğlu'nu sayabilirim.

Hocam emekli bir öğretmen olarak sizlere sormak isterim günümüz eğitim sisteminde öğrenciler okumaya teşvik ediliyor mu acaba?

Günümüzde okumaya teşvik eden bazı aileler, öğretmenler ve sosyal medya grupları var ancak bunlar oldukça yetersiz sayıda maalesef. İnterneti vakit geçirme veya eğlence amaçlı kullanım her gün biraz daha artıyor ve ne yazık ki bunun önüne geçilemiyor. Bu da artık kitaba ilgiyi bitirme noktasına geldi.

Bir kişisel gelişimci olarak Elazığ halkının okur profili nedir?

Bir Elazığlı eğitimci olarak söyleyebilirim ki gerek okuma gruplarından, gerek kitap fuarlarından yaptığım tespite göre Elazığ'ın okuma oranı, birçok ile göre yüksek. Ancak ne zaman Gazi Caddesi'nde geçirdiğimiz vaktin yarısını kitaba ayırırsak o zaman övünebiliriz.

Kişisel gelişimci yazar olarak birey okuduğu kitaplarla mı kendini geliştirir yoksa aileden aldığı eğitimle mi Aile eğitimi, kişinin hayatı boyunca alacağı ve onun karakterini oluşturacak olan en temel ve uzun ömürlü eğitimidir. Kitap ise sağlam aile eğitimi almış insanın ufkunu açar, yeteneklerini ve hedeflerini belirlemesinde önemli yol gösterici olur. Zaten iyi bir aile eğitimi alan birey, ister istemez iyi bir okuyucu olur ve onun kaliteli insani özellikleri artar.

Sizce edebiyat sanat için mi toplum için mi vardır?

Bence bu sorunun son tarihi Fecriati dönemi idi. Edebiyatın kendisi sanattır ve bu sanat hem kendisine hem topluma hem bütün canlı âlemine hizmet eder ve etmelidir. Bana göre tek bir sınırlama olmalıdır; o da edebiyat kelimesinin kökeni olan edep, edebiyatta hep olmalıdır. Hocam yazmaya yeni başlayan yazar ve şairlere tavsiyeleriniz nelerdir Öncelikle okusunlar. Sonra yazmak için yetenekli olup olmadıklarına baksınlar. Usta edebiyatçılarla görüşüp sohbet etme imkanları varsa bunu mutlaka yapsınlar. Her şeyden önemlisi edepli yazılar kaleme alsınlar.

Hocam yeni projeleriniz nelerdir?

Yunus Emre'nin bugüne kadar üzerinde çalışılmamış bir yönünü çalıştım. Bir devlet kurumu tarafından basılacak inşallah. Bunun dışında 1970'li yıllardan başlayarak günümüze kadar değişen ve gelişen hayat tarzını ele alan bir çalışmam var. Bitmek üzere. Bunun da ilgiyle okunacağını ümit ediyorum. Hedefim oldukça fazla insana ulaşip hayatlarına olumlu anlamda dokunabilmek.

Hocam bu keyifli röportaj için çok teşekkürler. Kaleminiz daim olsun.

Ben teşekkür ederim...

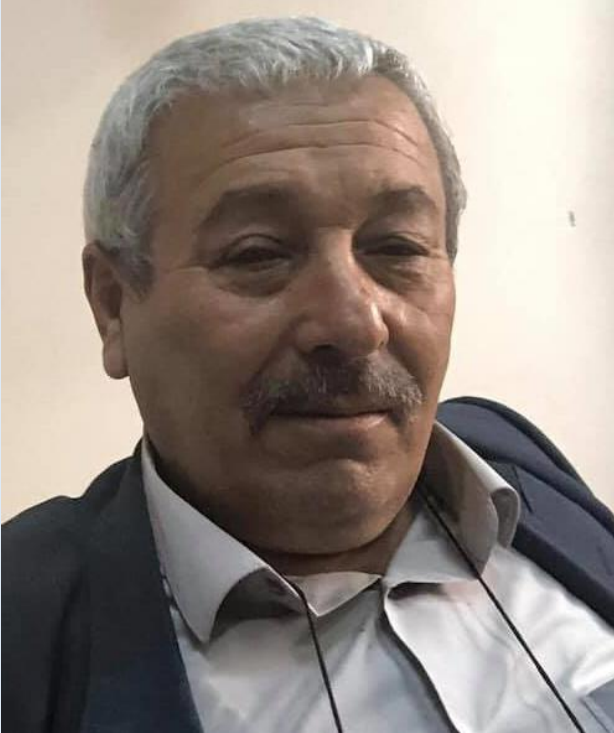

REKLAMLARINIZ İÇİN

0553 253 30 90

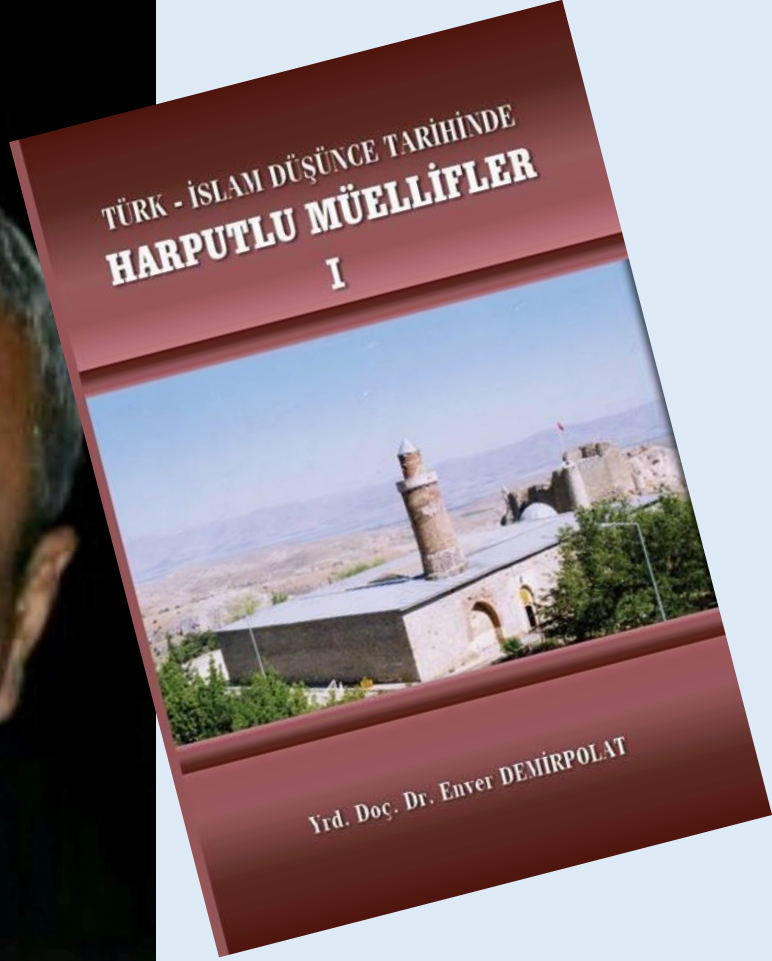
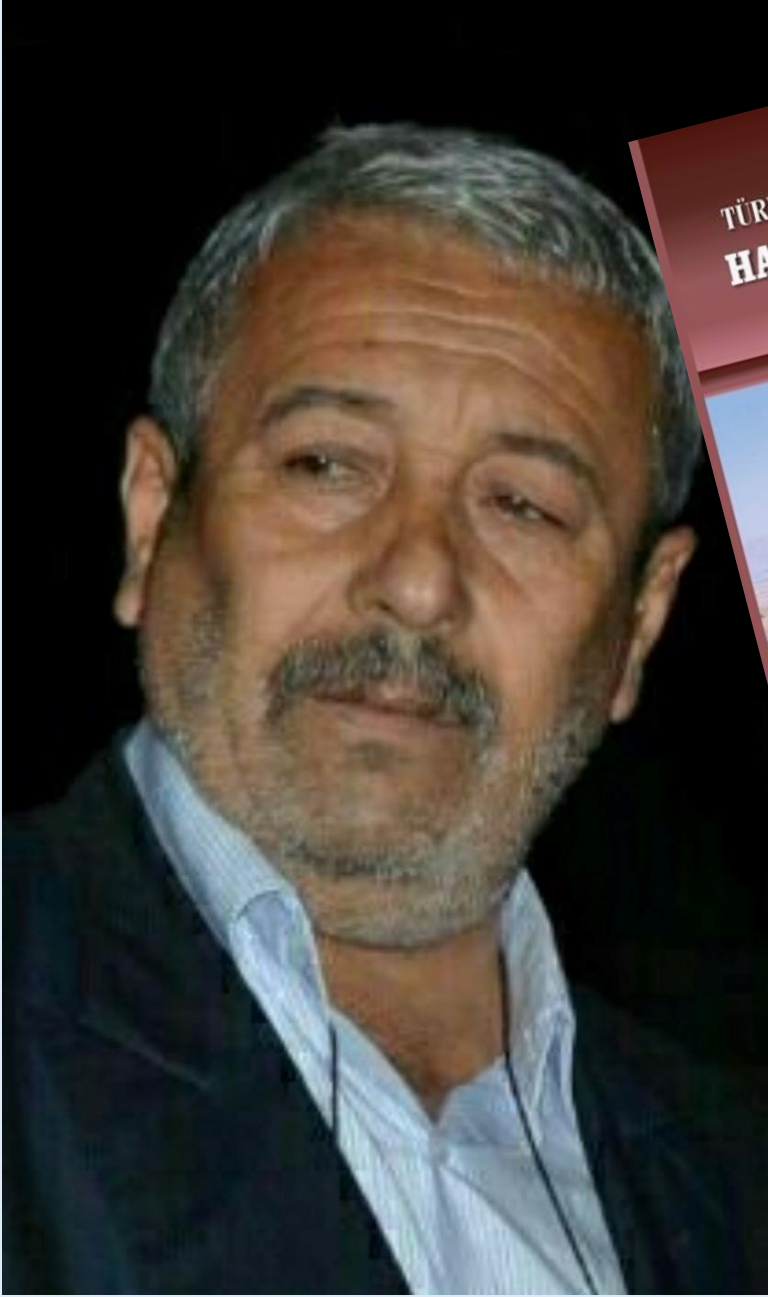
ARAYINIZ...

Harput Ansiklopedisi, Yayımlanmayı Bekliyor

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Fırat Üniversitesi akademisyenlerinden Bilim İnsanı Doç. Dr. Enver Demirpolat, 1998 yıldan beri çalıştığı Harput Ansiklopedisi için yayımcı arıyor. 26 yıldır çalışmalarının devam ettiğini ifade eden Doç. Dr. Enver Demirpolat, “1998'den beri çalıştığım, Harput ansiklopedisi hazırlığım var ve devam ediyor. Ben Harput Ansiklopedisi olarak tespit edebildiğim kadarıyla Harput'la ilgili maddeleri tespit ettim. A maddesini bir cilt olacak şekilde yayına hazır hale getirdim, bitirdim. Bu durumlar Külfet isteyen bir durum sponsor bulmak lazım. Kimseye ağız eğmek de istemiyorsun çünkü İlmî ayağa düşürüyorsunuz. Güç nispetinde artık. Allah'ın verdiği güç, kuvvet, kudret, takat nispetinde bir şeyler yapmaya çalışıyoruz. A maddesi bitmiş, yayınlayıp yayınlamama konusunda kendimi toparlarsam yayınlayacağım inşallah. Harput ansiklopedisi eksliğimiz var ne yazık ki...” dedi.

Harput konusunda çalışmalar ve yayınlar yapan Demirpolat, “Madem böyle bir deryanın içindeyiz dedim, 1998’den itibaren bir çalışma başlattım. İlkın Türk İslam Düşünce tarihinde Harputlu Müellifler adıyla bir kitap çıkardım. Müellif, malumunuz eser yazan, eser telif eden demektir.

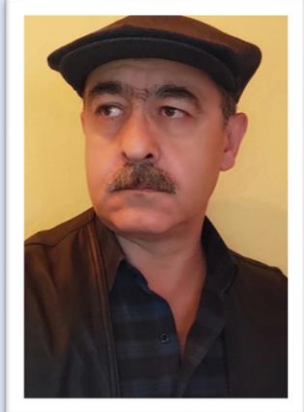
Sonradan bu çalışmalarını yeniden gözden geçirdim, Türk-İslam Düşünce Tarihinde Harputlu Düşünürler adında gözden geçirilmiş ve genişletilmiş ikinci baskısını yaptık. İnanın bu bölgede 1500-2000 civarında tespit edebildiğim Alim var. Çok sonradan yeni yeni gelip bize ulaşanlar var. Dedelerinden, atalarından kalmış eserleri olanlar, bize geldiğinde hiç gün yüzüne çıkmamış hiç ilmi literatüre, kütüphane kataloglarında olmayan İsimler de gördüm. Bu bağlamda, bizim burası çok zengin.” dedi.

Enver Demirpolat kimdir?

1963 yılında Elâzığ Beyyurdu Köyü’nde doğdu. İlkokul, Ortaokul ve Liseyi Elâzığ’da okudu. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesini 1987’de bitirdi. Üniversiteyi bitirdikten sonra askerliğini yaptı. 1991 yılında öğretmenliğe başladı. Tarsus’ta, Elâzığ’ın Karakoçan ilçesinde, Elâzığ Merkez’de öğretmenlik ve idarecilik yaptı. 1995 yılında, yüksek lisansı kazandı. 1997 yılında İlahiyat Fakültesi İslam Felsefesi Anabilim dalına, araştırma görevlisi olarak atandı. Doktora çalışmasını 2003 yılında Selçuk Üniversitesi şimdiki adıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nde yaptı.

YÖRESEL ÜRÜNLER FUARI ANKARA

Hayatım da ilk defa Elazığ dışında düzenlenen Elazığ Yöresel Ürünler Fuarına Ankara'da katıldım. 20. Ankara Kitap Fuarında ki imza gününe katılmak için bir gün önceden orada olunca doğru Emek kapalı pazar yerinin yolunu tutup etkinliği görme fırsatım oldu. İlk katılımım olduğu için gidip tanış esnaflarla kucaklaştıktan sonra pozisyon alıp etrafımı incelemeye hemşerilerimizin ilgisini davranışlarını kafam da not almaya başladım. Beni orda görenler zannetmesinler ki oturup avel avel etrafa bakıdım ha. Valla ben kafam da yazı yazıp notlar almaya çalışıdım.

BEDRİ
YÜCEL

Hadi gelin size ilk fuar deplasmanımda ki izlenimlerimi anlatam. Yürüyerek Emek kapalı pazarına giderken insanları ellerin de çantalarla geldiğini ve çantaların üstündeki tanış iş yeri isimlerini de görünce de doğru yolda olduğumu anlayıp alışveriş yapmış insanların hemşerilerimiz olduğunu anladım. Esnaflarımız adına sevinmiş olduğumu oturmadan önceki bir notum olarak aktarayım. Oturduktan sonra ise randevulaştığım dost ve akrabalarımınla özellikle amcam torunu Gülsüm Aybek bacımla ve Ankara'da torun sevmeye gelmiş olan Hasan Aydoğdu ve ailesiyle samimi bir muhabbet başlattık. Etkinlikte olan esnaf sanatçı ve diğer arkadaşların adlarına fazla değinmiyecem zira oldukça fazla olduğu için çok yer kaplar. Gördüğüm insanların çoğu emekli ve bürokrat takımıydı. Oturduğum masa uzadıkça uzadı ışığı gören geldi. Eski anılar Elâzığ hasreti kokan muhabbetler inanın benim gibi sert mizaçlı bir insanın bile burnunun direğini sızlatıp gözleri dolu hale getirdi. Elâzığ müziğini dinleyip yer yer dertlenen yer yer coşan

müziğe eşlik eden hatta sahneye gidip davulu kapıp ben de çalacam ben de çalacam diyenler, hele sanatçıya şu 'Elâzığ türküsünü çaldıram rahmetli anam, babam bu türküyü çok severdi' diyenleri görünce hüzünlendim. Sahneye yakın oturup hareketli türkülerde duramayıp dakikalarca oynayanlara alkış çalanlara ise sevindim. Dikkatimi çeken en önemli olay ise ziyaretçilerin çoğunun 40-50 yaşın üzerin de ki hemşerilerimizin olmasıydı. Diğer dikkat

çeken bir olay ise değerli sanatçılarımız Abdullah Şekeroğlu ve Cahit Can ağabeyimizin müthiş performanslarıydı. Ben zaten ne zaman Abdullah ustamızla muhabbetinde katılmışsam kesin o gün gülme krizine girip hatta sesli sesli etrafımı bile rahatsız edecek derece de gülmüşümdür. Hani biri için bu adam ölüyü bile diriltir derler ya işte ölü diriltici kim diye bana sorsalar tereddütsüz Abdullah Şekeroğlu derim. Gelelim diğer sanatçımız Cahit Can Ağabeyimize. Pisik ve leblebici oyunlarıyla iyi bir performans sergileyen Cahit abe öyle herkesin zannettiği

gibi suyu içip kendiliğinden etrafa fişkırtan biri değil ben kaç kez şahit oldum o su fişkırtma olayını özellikle onu izlemeye gelenler bile bile yaptırılar ve o da yapı ve zaten su fişkırtma da oyunun bir parçası ve keyifli de çünkü iyi bir izleyici kitlesi var.

Elâzığ etkinliği olunca insanın gözü ister istemez siyasileri arar değil mi. Ben de ekmeğim(yazılarım) için hemen siyasetçi(milletvekili) aramaya başladım. Başta yoktu ama ilerliyen dakkalarda ilgililerde ki telaş ve koşuşturmadan ahan da beklediğim adam geli dedim ve haklı da çıktım. Koşuşturmanın sonunda bi baktım yetkili arkadaşlar milletvekilimizi almış geliler. İçimden getirin getirin bana malzeme lazım getirin diye de sevindiğimi belirteyim. Vekilimizi en öne oturtular. Hemen önüne yiyecek içecek bi şeyler kodular. Anonslar yapıldı

şak şak filan yaptık. Tabi ben vekili iyi tanım yanına bile gidim hatta sarılımla diyenler ufak ufak vekile doğru yol aldılar. Yalan yok gardaş valla ben de vekilimizi şahsen tanım hatta fotoğrafımız bile var. Onun için kalktım yanına gittim. Sarılmadım ama o derece yanına yaklaştım farkında olmadan öyle bi yaklaşmışım ki anaaa bi baktım en önde hemen iki yanın da oturi. Ula bi baktım o da bana dikkatli baki halımı hatırımla sori. Bende fırsatı yakaladım ya bu kadarda yakınım ya, eğilip kulağına ‘vekilim bak buralara bu tür etkinliklere gelisin sagol varol bir de benim kitabımın yarım yapılacak imza gününü buyur’ diyiverdim. O da ‘Ankara dışına gitmesem söz geleceğim’ dedi.

Hani etkinliklerde milletvekili görürsem bana malzeme çiki dedim ya işte malzeme mi buldum. Hemen yazam ki fazla merak etmiyesiz. Durun durun merak etmeyin vekilin adını sona sakladım önce olayı yazayım. İşte o çiçeği burnunda sempatik ve gelecek vaaden vekilimiz bir ara baktım elinde kocaman bir açık ekmeğe seyircilerin arasında dolani ve EKMEĞİNİ İzleyiciler ile paylaşı. Bu sahneyi gören ben şok. Oturduğum yerden bir fırladım koşu koşu gidip takır takır fotoğraflar çekmeye başladım. Zira ekmeğini halkıyla bölüşen bir Milletvekilini ben

ilk defa göridim ekmeğinden bir parça da bana uzattı. Görevde iken ikram kabul edemem diyip almadım. Yav gülmeyin işte devlet memuru değilim ama görevim sizi bilgilendirmek değil mi bu da bir görev değil mi Allah Allah. Fotoğrafları çekerken vekilim bir anne ve çocuğunun yanına gitti ve ekmeği uzattı. Bende ahan yılın Pozunu çekeceğim diyerek vekilimize ‘çocuğu kucağına alıp ekmek verir misiniz sayın vekilim’ dedim. Olur dedi ama çocuğun annesi müsaade etmedi ve benimde yılın pozunu çekme hayalim suya düştü. olsun çok da önemli değil ben ekmeğini bölüşüp hemşerilerine dağıtan bir vekili dünya gözüyle gördüm ya o bana yeter. Hadi gelin şimdi merakla beklediğiniz isim Milletvekilimizin adı Prof. Dr. Erol Keleş. Adından sıkça söz etmedim ve bir kere yazdım ki demiyesiz vekilin reklamını yapısın. Reklam filan yok ne gördüysem onu yazdım. O denk geldi. Öbürleri denk gelseydi onları da yazardım. Neyse vekilimiz kalkıp tek tek standları gezip esnafla vatandaşlarla fotoraf çekip hal hatır sorup gitti. Ben de ondan sonra biraz daha oturup stantlardan birazda badem şekeri, ağır leblebisi, çay kahve otlandıktan sonra beni almaya gelen misafir eden değerli kirve Murat Çelebi’yle yöresel fuar alanından ayrıldık.

DERDİNİ HOŞ TUT OLUR MU?

Hak dostum Hak!..

Babam rahmetli, 30'lu yılların başından itibaren birkaç defa İstanbul'a gelip gitmiş. Direklerarası'ndaki Naşit'in tiyatrosunda ve Şadi Bey'in Ferah Sineması'nda çalışmış. Getir-götür işlerine bakarmış. Büyük tulûat ustaları İsmail Dümbüllü, Naşit Özcan, Kel Hasan ve daha başka sanatçıların kulisine girebilmiş, göz göze geldiği ve kimisinin elini tuttuğu olmuş.

ŞERİF
AYDEMİR

Babamdan, Lâleli'de Tayyare Evleri'nin arkasındaki çimenlikte Adile Naşit'le birlikte kuzu otlattıklarını döne döne dinlemişiğim vardır.

Bir suarede Atatürk'ün locasını temizlemiş, uşağından 2 mecediye bahşiş almış.

Bu hatıraları aziz bilir, hiç unutmaz, zihninde canlı tutardı. İstanbul günlerinin izleri derindi, bir ömür anlattı da bitiremedi. Ondan dinlediklerimin etkisi de bende uzun süre kaldı. Şimdi bile Tarık Buğra'nın "İbiş'in Rüyası" kitabına her göz atışımda bizim mahallede gezintiye çıkmış gibi olurum.

Son meddahlara da yetiştim. Erol Günaydın'ı, Münir Özkul'u ekranlardan tanıdım. Onların ötede beride Dümbüllü'nün kavuğunu taşıdıkları yazılır söylenirdi. Söze "Hak dostum Hak" diye başlardı. Söze böyle girdin mi, sonrası kolaydır. Artık söz hizaya düşer, biçim kazanır, kıvama gelir.

Hak dostum Hak!

2012 yılıydı; Malatya-Elazığ-Erzincan istikametinde bir geziye çıkmıştık. İstanbul'dan Nevzat Yalçıntaş, Mehmet Cemal Çiftçigüzeli, Mehmet Nuri Yardım, Ankara'dan Necmettin Turinay, Arapgir'den Sucaettin Erdem vardı ve derken kabilemize Elazığ Manas grubu ile Fırat Üniversitesi mensupları da katıldı. Nurettin Topçu'yu, Fethi Gemuhluoğlu'nu, Ahmet Kabaklı ve Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nu konuştuk gittiğimiz yerlerde. Söz söyledik, sazın teline dokunduk, meşk ettik. Aramızda Necmettin Turinay ve Nihat Kazazoğlu gibi ustalar da olunca geceler ne tatlı sohbetlere kucak açtı, bilerseniz.

Nurettin Topçu'nun annesi Fatma Hanım Kemaliye (Eğin)'liydi. Toybelen köyünden.

"**Taşralı**" adlı kitabındaki güzel hikâyeleri bu köyde yazmış. Bir elma ağacına sırtını vermiş; Kadıgölü'ne, Hotar Dağı'na, Venk Kalesi'ne ve hemen yanı başındaki Apçağa'nın zirvesine gözlerini sabitleyip Kırkgöz'den inen köpüklü suların çağıldayışına katmış yüreğini.

Eğin'de rahmetli Topçu'yu konuşurken salondaki insanları konuya ilgisiz bulmuştum. Belki de birçoğu kaymakamın ve belediye başkanının ısrarıyla gelmişlerdi. Ancak, aralarında bir genç bizi can kulağıyla dinliyordu. Besbelli öğrenciydi.

Toplantı bitince yanına koştum. Bütün çekimserliği ve utangaçlığına rağmen tutup Yalçıntaş'a götürdüm.

-Hocam, bu genç bizi çok dikkatli dinledi ve notlar aldı, diye takdim ettim.

Hoca, o müşfik ve cömert tavrıyla:

-Tabi dinleyecek diye şenlendi, gözleri parıladı. Biz hepimiz onca uzak şehirlerden bu arkadaş için yollara düşüp gelmedik mi, diye o heyecanlı genci sıkı sıkı kucakladı.

Ve ikimize birden orada vazife verdi.

O genç **Fethi Gemuhluoğlu**'nu tanıyacaktı. Hakkında söylenmiş, yazılmış ne varsa arayıp bulup okuyacaktı. Benim vazifem daha zordu, sonuna kadar onu takip edecektim. Yapıp ettiklerinden haberdar olacaktım.

Gencimiz şimdi Ankara'da su ürünleri mühendisi. Vazifemiz devam ediyor. Sık sık birbirimizi yokluyoruz. Telefonlaşıyoruz. Muhabbetimiz artarak sürüp gidiyor. Gönlünü Hak dostlarına yasladı. Okuyor, düşünüyor, üretiyor, hayırlı iki evlat büyütüyor ve hayatı anlamlandırıyor.

Bazen bu salonlarda onca kalabalığın içinde söz bir kişiye gider değer, bir kişinin kulağı hakikate açıktır o gün. Ola ki, hakikat tek bir insanın dilinde terennüm eder de, bir mukaddes düğüm atar. Allah rahmet ve şefkatini, feyiz ve bereketini kimi defa bir sabî, bir hasta, bir garip yolcu, bir öğrenci üzerinden gönderir üstümüze, belli mi olur? O yüzden Fethi Ağabey, “**Yerlere ve göklere sığmadım, gidip bir kulumun gönlüne girdim**” kudsî hadisini hatırlatarak hep “**gönül döllemek**”ten bahsederdi.

“**İnsanlar bağırsaktan ibaret değildir, keşke gönülden ibaret olsalardı**” derdi.

“**Coğrafyaya dost olunuz; tarihle, komşuyla, toprakla dost kalınız.**”

“**Dağ başında yalnız kalsam; bir alıç ağacı bulur, orada ona âşık olurdum.**”

Bize Ömer Baba'nın hikâyesini anlatıp; otun, ağacın, kurdun-kuşun, böceğin, balığın, ayağımıza bulaşmış çamurun bile hakkını gözetmeyi öğütlerken bu nebevî rikkati, bu yüksek değeri, bu âsumana sığmayan bakışı nereden tevârüs etmiş diye çok düşünmüşümdür.

Bu soruya cevap ararken Fethi Ağabey bizi hiç yormaz. Zira o, şu iki şeyi çok baskın kullanıyordu:

Öncelikle bin yıllık sözümüzü irfani bir duruşla annesinin dilinden veriyordu. “**Kadın anam derdi ki**” kalıbıyla başlıyor, kendisi sözle semâ ederken o Türkmen kadınına da Dede Korkut edasıyla sözün pirini söyletiyordu.

Fethi Ağabey'in annesi Fatma Saniye Hanım'a yetişemedim, dünya gözüyle göremedim. Ama ben onun arı-duru “**bacıyan**” tavrını aynı çeşmenin olduğundan kabını doldurmuş, Göl Dağı'ndan esen havayı solumuş adaşı kendi Saniye annemden bilirim. Su içerken kibleye dönen, ekmeği öpüp başına koyan, yedi dağın kuşuyla hasretlilerine selam gönderen ve akşamın darında kızarmış ufka bakıp bakıp “**Sebep Ey!**” diye hüznlerini Allah'a açan o mübarek anaların dillerine hâllerine kurban oy!..

Fethi Ağabey'in ikinci baskın tarafı şuydu:

Zihninde etraflıca yer tutan âyet ve hadislerin, kelam-ı kibarların manâsını beşeri üsluba ve idrake döküyor, nazik bir şırıngayla damarımıza zerk ediyordu. En içli şiirlerle, halkın söylediği türkü ve manilerle ocak başlarına bağdaş kuruyordu. Nuri Pakdil'in ifadesiyle bizi kimlik sahibi yapıyordu. Kırık yanımızı onarıyordu, içimizdeki buzulları eritiyordu. Emeği ve ahlâkı en öne çekiyordu. Ve elimizden tutup çağa çıkarıyor, yürümeye alıştırtıyordu. Ah o Hacı Bayram yürüyüşleri...

**Devam edecek...*

Benzer şehirler;

“Harput ve Halep”

HARPUT

HALEP

Birçok özellikleriyle birbirine benzeyen Harput ve Halep, Belegazi'nin bu bölgede hakimiyetiyle de aynı kaderi yaşıyor. Bugün Harput Fatih Belegazi'nin mezarı da Halep şehrinde bulunmaktadır.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

UNESCO, Tarihi Harput şehrine en çok benzeyen şehrin Halep olduğunu kaydetti. UNESCO'nun resmi internet sitesinde yayınlanan yazıda, iki şehrin birbirine benzeyen kriterlerinden bahsedildi. Yazıda şunlar kaydedildi:

“Suriye'nin iki büyük şehriden biri olan Halep, Anadolu'dan Mezopotamya'ya, Akdeniz'den

HALEP

İran'a uzanan ana yolların kavşağında kurulmuştur. Coğrafi konumu nedeniyle Halep kervanlarının uğrak noktalarından biri olmuş ve tarih boyunca birçok devletin işgaline de uğramıştır. Benzer bir durum ise Harput'ta yaşamaktadır. Harput'un coğrafi zenginliği ve korunaklı yüksek konumu nedeniyle birçok devletin ilgi odağı olmuş ve önemli kervan yollarının uğrak noktası haline gelmiştir.

Harput'un Osmanlı hakimiyetine girişi 1514 yılında Yavuz Sultan Selim Çaldıran'ın seferi ile gerçekleşmiş ve bu hakimiyet sonrasında şehir büyük bir gelişme göstermiştir. Halep'te Yavuz Sultan Selim, 1516'da Merc-i Dâbik savaşını kazandıktan sonra Memlûklerden Osmanlı idaresine geçti. Osmanlı hakimiyetiyle birlikte şehrin geçmişinde yaşanmamış büyük bir gelişim döngüsü başlamış ve

HALEP KALESİ

bu dönem birçok açıdan Halep tarihinin en parlak dönemini oluşturmuştur. Halep Kalesi çevresinde de benzer bir hendek sistemi Harput Kalesi çevresinde bulunmaktadır. Harput Kalesi de Halep Kalesi gibi bir sur sistemine sahip olup, bu sur etrafında demografik duruma göre uygun mahalleler oluşturulmuştur. Halep'in iç kesimlerine ait camiler, su sarnıçları, zindanlar, evler, işlikler, saray kalıntıları da Harput Kalesi'nde bulunmaktadır. Harput, XIX. yüzyılda aynı zamanda bir kültür ve ticaret merkezidir. Tıpkı eski Halep

Şehri gibi. XIX. yüzyılda Müslümanların büyük bir kısmını oluşturduğu dönemde Harput'ta olduğu gibi Halep de farklı inançlara sahip insanlarla hoşgörü içinde yaşamıştır. Harput'ta kurulan Amerikan, Fransız ve Alman Kolejleri ile aynı faaliyetleri yürüten benzer kolejler Halep şehrinde bulunmakta ve eğitimde ön sıralarda yer almaktadır. Harput, Anadolu döneminin önemli ticaret merkezlerinden biriydi ve ünlü ipek kumaşlar uluslararası ticarete önemli bir rol oynuyordu. Bu durum Halep'te de benzer. Halep'te ticari merkez olarak bulunduğu coğrafyada önemli bir yere sahip olduğu ve ticaret akışına yön verdiği biliniyor.

Harput ile Halep sivil mimari açısından da benzerlikler göstermektedir. Geleneksel Halep evleri, benzer geleneksel Harput evlerinde de görülen, sokaktan yüksek taş duvarlarla ayrılan iç avlu çevresinde yer almaktadır. Halep batıda Adana İli ve Akdeniz, güneyde Beyrut ve Suriye, kuzeyde Diyarbakır, kuzeyde Elazığ ve Sivas ile çevrili olup coğrafi açıdan Harput'a yakınlığı iki komşu coğrafyadır belki de Harput'tur. Fatih Belegkazi'nin Halep'e kadar olan bölgenin egemenliğine bağlanması mümkündür. 1123 yılında Beleg Gazi'nin Halep'i kale olarak buraya güçlü bir garnizon yerleştirdiği bilinmektedir. Bugün Belegkazi'nin mezarı da Halep şehrinde bulunmaktadır. Harput, kentte barındırdığı camiler, kiliseler, tarihi çeşmeler, iç kaleler ile karmaşık bir bütünlük sağlarken, eski Halep kenti için de benzer bir durum söz konusu. Ne yazık ki Halep'teki bu karmaşık yapı, Suriye'deki iç savaş sonucunda büyük yıkıma uğrayan terkedilmiş bir şehre dönüştüğü için tarih boyunca canlılığını kaybetmiştir. Pek çok açıdan benzerliklere sahip olan Harput, belki de korunabilen farklı coğrafyalarda da benzer şekilde orijinal yapısını sürdürebilir.”

DİZİLER VE KÜLTÜR EROZYONU

Televizyondaki dizileri toplum hayatını yakından etkileyen en önemli faktördür. Toplumun eğiten yönlendiren ve insan davranışlarına doğrudan etkili olanlardan biri de TV dizileridir. Batı ülkelerinde diziler kategorilerine göre ayrılarak yayın saatleri ona göre programlanır. Şiddet içeren diziler geç saatlere konulmasına oldukça itina gösterirler. Aile dizileri erken saatlerde gösterilir.

Bizde ise tam tersine şiddet içeren diziler akşamın ilk saatlerinde, yani televizyonun en çok izlendiği saatlerde yayınlanır.

Şiddet içeren dizilerin erken saate konulması toplum ve özellikle gençler arasında davranış bozukluğuna neden olduğunu bildiğimiz halde bu vahim hata hala sürdürülüyor.

**BİLAL
CİVELEK**

Aile dizileri zaten hemen hemen hiç yok. Her dizi baştan sona insan kurşunlayan, öldüren sahnelerle dolu. Dizilerde insan öldürmek leblebi yemek gibi kolay ve çok sıradan bir olay olarak gösteriliyor.

Diziler yüzünden Mafya denen adaleti düşmanlığı; övünülecek bir meslek haline geldi. Siz okullarda ne kadar insanca yaşamı, adaleti anlatırsanız anlatın, gençler ve çocuklar akşam dizileri seyrettiğinde verdiğiniz eğitim boşa çıkıyor. Gençler, çocuklarımız mafya filmleriyle büyüyor.

Akşamları büyükleriyle şiddet içerikli diziler seyrederek büyüyen çocuklara, yarın sevgiyi, barış içinde yaşamayı öğretemezsiniz.

Her dizide her bölümde onlarca insan bir sinek öldürmek kadar

basit bir olaymış gibi işlerseniz geleceğin güvencesi dediğimiz gençler güven kaynağı değil, tehlike kaynağı haline gelmez mi?

Devletin bu konuda acil tedbir alması gerekirken, adeta hiçbir şey yokmuş gibi davranması, tedbir almaması bambaşka bir tartışma ve akıl durmasıdır. En ufak bir küfürlü kelimedede ceza yazan RTÜK kurumu bu konuya sıra gelince hiçbir ses çıkarmaması, hiçbir açıklama yapmaması varlığının anlamını belirsiz hale getiriyor.

Bir eğitimci olarak toplumun sahipsiz, gelişigüzel bırakıldığına inanıyorum. Devlet ve üniversiteler topluma zarar veren hastalıkları zamanında teşhis ve tedavi konusunda iki önemli faktördür.

Üniversiteler araştırmalarıyla hükümetleri bilgilendirirler, hükümetler de üniversitelerin tespitlerine bakar ve tedbir alır.

Hiç unutmam zamanın birinde gazeteci bir parti liderine hangi dizileri izlediğini sormuştu.

Parti liderinin sevdiği ve hiçbir bölümünü kaçırmadığı dizinin ismini söylediğinde donup kalmıştım. Sevdiği dizide her hafta en az yirmi insan kurşunlanarak öldürülüyordu.

Bir siyasetçi mafya ve şiddet içerikli dizi izliyorsa, iktidara geldiğinde ondan şiddet içerikli dizilere karşı tedbir alınmasını nasıl isteyebiliriz ki!

Eskiden ünlü dizi vardı. Ünlü diyorum çünkü hala etkisi sürüyor. Bu dizi erken saatlere konulurdu. Sokaklar o saatte bomboş kalırdı. Toplum bu diziye kilitlenirdi. Hatta bir hafta diziyi konuşurdu. Dizinin yayımlanacağı akşam kahvehaneler, kafeler dolup taşardı.

İstanbul'da trafik Hakkari'deki trafik seviyesine inerdi.

O zamanlar Öğretmen olarak Gebze'de bir lisede görev yapıyordum. Sabah kapıda öğrenciler içeri alırken, bir omuzu diğer omuz seviyesinden yarım metre aşağıda okula gelirdi çocuklar. Çünkü önceki akşam o ünlü diziyi seyretmişti. Gelin şimdi bu genci eğitin bakalım. Bir hafta öğretmenler erkek çocukların omuzlarını aynı hizaya getirmeye uğraşırdı ama yeni diziyi seyredince çocuk tekrar omuzu düşük okul kapısında racon kesmeye devam ediyordu. Racon sözlerini ezberlediği kadar dersini çalışsa çok güzel bir üniversiteyi kazanırdı.

O zaman dizilerin toplum ve gençler üzerinde inanılmaz etkiler görülmesine rağmen hiçbir tedbir alınmadı. Hala bugün aynı hataya devam ediliyor.

Okullardaki gençler, sokaklardaki insan yıllarca bu diziyi unutmadı. Unutmadığı gibi dizideki kahramanlar gibi yaşamayı sürdürdü. Bilmem kaç cinayet dizideki yöntemlerde işlendi.

Gençler şiddetin normal bir davranış olduğuna inanarak büyüdü.

Bir dizi topluma ancak bu kadar zarar verirdi ve verdi. Bir dizi gençler üzerinde ancak bu kadar kalıcı davranışlar bırakabilirdi, bıraktı.

Şimdi aynı hataya devam edilmesi en çok biz eğitimcileri üzmektedir. Eskiden o ünlü dizi vardı, şimdi belki on tane onun gibi dizi var. Bu diziler gençleri, aileyi, toplumu zehirliyor.

Gelin beyler, devleti yönetenler, konu ile ilgili kurumlar etmeyin eylemeyin, şu işe bir el atın.

Size dizileri yasaklayın demiyoruz ama çocuk ve gençlerin genellikle yattığı zamanlarda

yayınlayın. Gün içinde eğitim yoluyla güzel davranışlar kazandırmaya çalıştığımızı, akşam bir dizi ile yıkmayın.

Siz böyle devam ederseniz bizi biz yapan aile yapısı bozulur, çocuklarımız tanınmaz hale gelir. Şiddeti bir kahramanlık olarak görür. Kadın ölümleri çoğalır, boş sebeplerden dolayı insanlar katledilir, hayvanlar bile zarar görür, ağaçlar katliama maruz kalır, okullar birer maganda yetiştirme kursuna döner.

Yazıktır bu kadar okula, öğrenciye, öğretmene ve öğretmenin emeğine yazıktır.

KURBAN BAYRAMI
Mübarek Olsun

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

İlk kez düzenlenen İstanbul Uluslararası Dans Günleri'nde Elazığ'ı EFTUD temsil etti.

EFTUD Ekibinden Dik Halay...

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

İstanbul Uluslararası Dans Günleri'nde EFTUD'un usta halk oyuncularını Dik Halay'la İstanbulluları coşturdular. Dünya Dans Günü kapsamında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür Dairesi Başkanlığı (İBB Kültür) tarafından bu yıl ilk kez 22 Nisan-2 Mayıs tarihleri arasında düzenlenen festival, dünya çapında dansçıların gösterilerine ev sahipliği yapıldı. Dünya danslarının en güzel örneklerinin, şehrin farklı mekânlarında sahnelendiği festival kapsamında performansların yanı sıra atölyeler, söyleşiler ve dans temalı film gösterimleri de ücretsiz olarak gerçekleşti. İlki düzenlenen İstanbul Uluslararası Dans Günleri'ne Elazığ'dan EFTUD Halk Oyunları Topluluğu da katıldı.

Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda 2 Mayıs'taki final gecesi "İBB Orkestraları Eşliğinde Geleneğin İzinden" adlı program adında yapıldı. Türkiye ve KKTC'den toplam 20 yörelin halk oyunları ekipleri sahne aldı.

Festivalde Elazığ'ı Elazığ-Harput Folklor Turizm Tanıtma Derneği (EFTUD) Halk Oyunları ekibi, "Dik Halay" adlı oyunla temsil etti. Özellikle usta halk oyuncuların yer aldığı ekibin başkanlığını EFTUD Başkanı Ziyaddin Akgüneş yaptı. Halay başı da olan Başkan Akgüneş, Elazığ'ı Temsil etmenin gururunu yaşadıklarını belirtti. Orta yaşlı isimlerin katılması yönünde teklif aldıklarını belirten EFTUD Başkanı Ziyaddin Akgüneş, "İlk düzenlenen bir festivalde yer almanın onurunu yaşıyoruz. Festival organizatöründen böyle bir teklif geldiğinde derneğimiz halk oyunları hocalarından bir ekip oluşturduk. Benle birlikte Murat Gökmen, Semih Demir, Ethem Kamışlıoğlu ve Şener Cengiz, Klarnette Bahattin Çalan, Davulda ise Özkan Çalan yer aldı. İstanbul halkına güzel bir Dik Halay sunduk. Festivalde Elazığ'ı başarıyla temsil ettiğimize inanıyoruz." dedi.

AH KADINLARIMIZ!

Sabah egomuzu tatminle severek tarlaya, sabana, koştüğümüz, akşamın yorgunluğuna ek onunla yetinmeyip üstüne kumalar getirdiğimiz, erkeğine eş, çocuğuna ana ellere gelin kadınlarımız Ah naçar köylü kadınlarımız

Yemek gecikince, çocuk ağlayınca, çorap bulamayınca, aşk teklifi reddedilince, olmadı kaynanaya, kocaya yaranamayınca türlü bahaneyle yerden yere vurduğumuz kadınlarımız Ah biçare kentli kadınlarımız

İRFAN
KARABULUT

Yalnızlığında hızımızı alamayıp ağır işkencelerle haksız yere kalbini, bedenini kullanarak heves geçince çarmıha gerdiğimiz, öldüresiye sövüp dövdüğümüz bedeni körpe kadınlarımız Ah kadersiz gelincik kadınlarımız

Güçsüzlüğü karşısında böbürlenerek gücümüzle ilahlaştığımız ama yeri gelince toplum içinde masum rolüne bürünüp uysallaştığımız, olmadı yalandan onlarsız yapamadığımızı bir gülücükle, tatlı dil güler yüzle, hoş sözle kandırdığımız kadınlarımız Ah sabi çocuk kadınlarımız

Erkek egemenliğine katlanıp her yıl, her gün, her sabah, öğlen, akşam, gece, vaktisiz her an her yerde işkence, eziyet, sorgu sualsiz edilen onca and yemin, verilen binlerce söze rağmen hayatları çalınan kadınlarımız Ah berdel kadınlarımız Her yıl olduğu gibi tekrarlanarak kutlanan gün bitmeden kandırılarak sarf edilen sözlerine pişman olan biz erkeklere her

zamankince mağlup olan tüm cefakâr, vefakâr, fedakâr kadınlarımız Ah çilekeş kadınlarımız Affola analar, bacılar, el kızı gelinler, masum çocuklar. Zihinleri değişmeyen erkek egemenliği, töreler affola. Kısır döngüyle bu senede baş eşemediysek bile her şeye rağmen inadına yaşasın kadınlar

KADINIM

*Sevdiğimde yoktun kadını
Adın vardı senden önce
Özüüm erir ıslanır bakışına
Nefesin dudağım kavurur kadını*

*Ve kokundan evveli
Tiz kahkahaların çarpar varoşlarıma
Çiğnenen tütün kadar değerim yokken
Beyaz tenin özlemlerin arasında kadını*

*Ben yarım yamalak yaz gibi kurak
Sen bağırıp giden günce ağır aksak
Sözlerin ki yerlere vurur beni
O vakit toplaya bilene aşkolsun kadını*

*Bırak aynalar günlere haykırınsın
Yetmezse kesilir yürek sesleri
Düzelecekse dünya sevgimle direneceğim
Sadece bedel ödemek bize has kadını*

Kursiyerlerden “Hanımeli Sergisi”

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü'ne bağlı EBEGEM'de “Hanımeli Sergisi”nin ikincisi açıldı.

Elazığ Belediyesi Ekonomi Geliştirme Merkezi (EBEGEM) bünyesinde eğitim gören kursiyerler, eğitimler neticesinde kendi ürettikleri ürünleri EBEGEM Sergi Salonu'nda 4 gün süre ile vatandaşların beğenisine sundular.

Elazığ Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü ile Halk Eğitim Merkezi'nin katkılarıyla açılan sergide, EBEGEM bünyesinde eğitim alan hanımların kendi el emekleri olan ürünler sergileniyor.

İçerisinde birçok ürünün yer aldığı sergide, vatandaşlarımız bir yandan sergiyi dolaşırken bir yandan da beğendikleri ürünleri satın alabiliyor. Sergi 6-10 Mayıs tarihleri arasında EBEGEM Sergi Salonu'nda haftanın her günü ziyaretçilerini ağırladı. Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları'na teşekkür eden eğitimci ve kursiyerler, “Elazığ Belediye Başkanımız Sayın Şahin Şerifoğulları'nın bize sunduğu imkanlarla EBEGEM binasında kadın kursiyerlere destekler vermekteyiz. Evine maddi destek sağlamak isteyen kadınlar, kafa dağıtmak isteyen kadınlar buradan faydalanıyorlar. Bizler burada çok güzel çalışmalar yapıyoruz. Kurslarımız çok eğlenceli geçiyor ve pazar alanı oluşturuyoruz, satış yapıyoruz. Kadınlarımız böylece ev bütçesine katkıda bulunuyor.” dediler.

MEZRE 82 MEZUNLARI

Arkadaşlık ve dostlukların zamanla maddeye yenildiği kötü bir çağda yaşıyoruz maalesef. İnsanlar birbirilerine selam verirken dahi menfaatlerini hesaplar hale geldi, tüm değerlerimiz terazinin bir kefesinde, diğer kefesinde rakamlar.

**AHMET TAHİR
ERDEM**

Geçmişe rahmet okunan bütün sohbetlerde, biz şöyle bağlıydık bir birbirimize, böyle de vefalıydık arkadaşlarımıza muhabbeti, her ne kadar hiçbir zaman eskimese de realite eskiye dayalı arkadaşların taziyeden taziyeye arandığı gerçeğini de hatırlatır hemen bize.

Arkadaşlıklarının kategorize edildiği ve insanların ilişkilerini sadece o alanla sınırladığı günümüzde ise durum daha da vahim tabii. İş arkadaşı, okul arkadaşı, oyun arkadaşı vb. İş, oyun, okul, bittiğinde arkadaşlıkta bitiyor. Çünkü günümüz insanı tamamen ferdiyetçi bir kimliğe sahip olsun diye yıllardır verilen çaba meyvelerini hızlı bir şekilde vermeye başladı. Üniversiteyi ve Yüksek Lisansını aynı şehirde yapan birinin bir tane arkadaşının dahi olmadığını şahididir bu gözler.

Bizim kuşak 68'ler kuşağı değil ama o yıllarda doğmuşların kuşağı. 80 İhtilalinde 11-12 yaşlarında ki çocuklar... Yokluğun

ve zorluğun ortasında kendini yetiştirmek zorunda kalan garip bir kuşak.

İşte bu yokluk ve zorluklar arasında Mezre Ortaokulu'nda bir araya gelen bir avuç çocuk, mezun olup yıllar sonra memleketin dört bir yanında hayat mücadelesi verirken, teknolojinin de yardımıyla bir araya gelebilir miyiz? diye bir kibrit yaktılar, o kibrit bugün bir meşaleye, dağılanlar ise bir araya gelmiş durumda.

Cep telefonları üzerinden kurulan gurup sayesinde 70-80 kişi mezuniyetten 40 yıl sonra tekrar sanal ortamda dahi olsa bir araya geldik. Eski fotoğraflar paylaşıldı, eski anılar anlatıldı, gidenler soruldu kalanlar araştırıldı. Kim nerede ne iş yapar ne yer ne içer, hali ahvali nedir bir bir öğrenildi. Yılların hasreti iki kuru kelime, iki emoji ile giderilmeyeceği için ülkenin orta bir noktasında buluşmaya karar verildi ve Ankara'da bir araya gelindi. O yıllarda dersimize girmiş olan ulaşabildiğimiz bütün öğretmenlerimizi de davet ettik ve inanılmaz anları yaşadık birlikte. Avukat, Profesör, Genel Müdür, Patron, Öğretmen olmuştuk ama o gün hepimiz Mezre Ortaokulu'nun talebeleri olduk tekrar.

Bu büyük buluşmadan sonra ise her yıl tekrar daha küçük guruplar halinde ülkemizin değişik yerlerinde bir araya gelmeye çalışıyoruz. Amacımız şu üç günlük dünyada gerçek dostlarımızla kalan

zamanlarımızı paylaşmak ve kaliteli vakit geçirmek. Vefa, İstanbul'da bir semt adı olsa da Elazığ'da, Mezre mezunlarının kişilikleriyle ortaya koyduğu bir gerçektir.

İyi ki varsınız dostlar ve iyi ki Elazığ'da Mezre Ortaokulu'nda bir araya gelmişiz.

Vali Ergun'dan Elazığ Derneğine ziyaret

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Elazığ Valiliği de yapmış olan emekli Valilerden Yılmaz Ergun, Ankara Elazığ Kültür Derneği'ni ziyaret etti. Aslen Arapgirli olan ama devamlı Elazıglı olduğunu belirten Vali Ergun, Dernek Başkanı Mehmet Ergün'la Elazığ'ı yad etti. Ziyaret hakkında bilgi veren Ankara Elazığ Dernek Başkanı Mehmet Ergün, "Bugün Derneğimize Elazığ'da Valilik yapmış, Emniyet Genel Müdürlüğü yapmış, Sayın Yılmaz Ergun beyi misafir ettik. Elazığ hatıralarını anlattı. Kendisi Arapgirli olan Valimiz örf ve adetlerimiz Elâzığ'la aynıdır. Bizde Ankara Elazığ Kültür Derneği olarak kendilerine Çayda Çıra Plaketi ile Derneğimizin yayınlarından takdim ettik. Güzel bir anı ve ziyaret olmuştur." dedi. Vali Yılmaz Ergun Elazığ'a atanmasıyla ilgili bir anısını şöyle dile getirmişti:

"Trabzon'da görev yaparken Edirne Valisi Enver Hızlan ile takas edildik orada çalışırken memleketim Elazığ'a Vali oldum. İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut'u aradım beni memleketime veremezsiniz hukuken bu mümkün değil dedim. Neresindensin dedi? Arapgir deyince Arapgir'i hemen Elazığ'dan alıp Malatya'ya bağlarız dedi ve dediğini de yaptı!.. Ben de Elazığ Valisi oldum."
Vali Yılmaz Ergun, 05.08.1991 - 17.02.1992 tarihlerinde Elazığ'da görev yapmıştı.

İğdede çiçek, koyundan elin çek.

Elazığ peynirinin lezzetini biliyoruz hepimiz. Taze peynir zamanı büyük beyaz bidonlar yıkanır, hazırlanır. Kapalı Çarşı'dan peynir tembihlenmiştir. Evde o gün peynir basma günü diye erken kalkılır. Tepsilerde peynirler dilim dilim kesilir, iri tuz tepsiye dökülür. İri tuz dediğimiz kaya tuzu... Taze peynir süzme bezlerine (süzek) sarılı gelir. Annem tek tek o

OYA ORHAN

süzekleri açar. Büyük peynirlere kelle peyniri de denir, Kelle peynirler dilim dilim tepside tuzlanır tuzlarken de annem biraz peynir ayırır. Tuzsuz peynirle helva ve şekerli peynirli ekmek yapmak için çünkü bir gelenektir. Bidonlara peynirler basılırken sabahın erken saatlerinde uyanıp anneme yardım ederken bu peynir basmanın bir gün azalacağını bilemezdim. Şimdilerde kutu hazır peynirler çıkmış. Mayıs-Haziran ayı taze peynir basma zamanıdır. Kahvaltıya taze tırnak açık ekmek ile taze peynir doğramak bir gelenektir. Ne yapsak da çocukluğumuzdaki o tatlar damağımızda. Bidonlara basılan peynirler bir gün bekletilir. Komşular üzerine isim yazıp kiralık soğutma yerlerine gönderirlerdi. Bizde de bahçede babamın açtığı motor kuyusuna bırakılırdı. Yazın yerin altına doğru inildikçe serin olurmuş. Çocukken bu bilgiyi öğrenmemiz büyük bir şanstı. Büyük peynir bidonları kalın

sicimlerle bağlanır. 8-9 metre derinliğindeki kutuya bırakılırdı. Babam da aşağıya inip orada bidonları yerleştirdi. O zaman sıradan olan bu olay. Şimdi yazıya dökerken nasıl da farklı

geliyor. Biz yaşamamışız sanki o yılları. Peynir basma kuyuya sallama her yıl bizde bir gelenektir. Bir yaz boyunca peynirler kuyuda durur kışa yakın çıkarıp yenirdi. Taze peynir tuza bastıktan kırk gün geçmeden yenmez derdi annem. Peynir salamura olacak, tuz peynirin içine iyice işleyecekti. Peynir basma kuyuya bırakma olurken annem ayırdığı taze peynirle helva yapmaya çoktan başlamıştı. Önce unla yağı pembeleşinceye kadar kavurup üzerine doğradığı taze peynir ile de biraz kavurup şeker şerbetini de döküp helva yaparken, “İbo Gakgo Fatma neneye küsmüş” deyip “ondan helva yapıyorum” deyip şaka yaptığını sonra söylerdi. Şimdi ben helva kavursam hep hatırlarım. Eskiden bir helva pişirim ile barışan eşler.

Şimdilerde, Helvalar tabaklara koyulup üzeri kaşıkla iz yapılıp süslenir komşulara dağıtma işi de bana düşerdi. Peynir basma zamanı peynirli ekmek yapmasak olmaz. Tuzsuz peynirden biraz ayırıp şeker ile birlikte fırına gönderip fırından çıkmasını beklerdik. Birlikte yemenin bereketiyle. Kışlık peynirler basılır şekerli peynirli ekmekler peynirli helvalar yapılıp konu komşuya da o peynirden tattırdıktan sonra. Tepsi yıkama peynirlerin süzeklerini aldığı yere gönderme derken. Kışlık peynirler hazırlandı. El böreği yaparken bir gece önceden suya koyup peynirin tuzu çıkmasını beklerdik. Annem el böreğinin hamurunu yoğururken ben de peynirli maydanozlu iç hazırlardım. Hamur biraz dinlendikten sonra annem açmaya başlar el kadar açtığı hamurun içine peynir içini koyup kapatıp kızgın yağa atardık. Elazığ peynirinin kokusunu içinize çekmeden peynir helvasını yemeden bir yere gidemezsiniz.

Annem “hangi aydayız” diye sorunca “İğdeler çiçek açtı” dedim. “İğdede çiçek koyundan elin çek” dedi annemde.

Mayıs ayı geldiğin de koyunları sağma işini bırakıyorlarmış demek. O da annesinden duymuş ben de annemden... Yazıya dökmek istedim. Söz uçar yazı kalır diyerek. Elazığ sözlü kültürünü yazıya dökerek bir katkı da ben sağlayayım.

Eğitimciler İstanbul'da buluştu

ÇAYDAĞIRA/İSTANBUL

Elazığ Dernekler Federasyonu (ELFED) 'Geleneksel Eğitimciler Buluşması' 5 Mayıs 2024 Pazar günü İstanbul Akgün Otel'de gerçekleşti.

Eğitimcileri bir araya getiren kahvaltılı toplantıya İstanbul İl Millî Eğitim Müdürü Murat

Mücahit Yentür, Elazığ İl Millî Eğitim Müdürü Mehmet Yiğit, ELFED Genel Başkanı Kazım Gökhan Elgin, ELFED Onursal Başkanı Faik İçmeli, ELFED Danışma Kurulu Başkanı İbrahim Taşel, Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Eski Genel Müdürü Ömer Balıbey, Emekli Tümamiral Cihat Yayıcı, Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Serhat Kabaklı, ELFED Yönetim Kurulu Üyeleri, Federasyona Üye Dernek Başkanları ve İstanbul'da görev yapan Elazığlı Eğitimciler katıldı.

İstanbul'da Elazığlı bir ses...

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Türk Halk Müziğinin yeni seslerinden Elazığlı İbrahim Yetişir, söylediği türkülerle türkü severlerin beğenisini kazanıyor.

Kartal Musiki Cemiyeti'nde yetişen İbrahim Yetişir, 15 yıldır İstanbul'da sahnelere çıkıyor.

Elazığ'la ilgili her türlü kültür etkinliğinde sahne alan İbrahim Yetişir, "Elazığ denilince akan

sular duruyor. Her türlü programımı iptal edip Elazığ adına düzenlenen etkinlikte görev alıyorum. Öyle ki Kartal Cevizli'de bulunan Elazığ Kültür ve Derneği'nin Pazar günleri düzenlediği çay-simit sohbet gününe iştirak ediyorum." dedi.

2005 yılında İstanbul'a geldiğini ifade eden İbrahim Yetişir,

"Tuzla'da tersanede işe girdim.

Bir yandan çalışırken, bir arkadaşımın yönlendirmesiyle

2008 yılında İBB'ye ait

İSMEK'de bağlama eğitimi

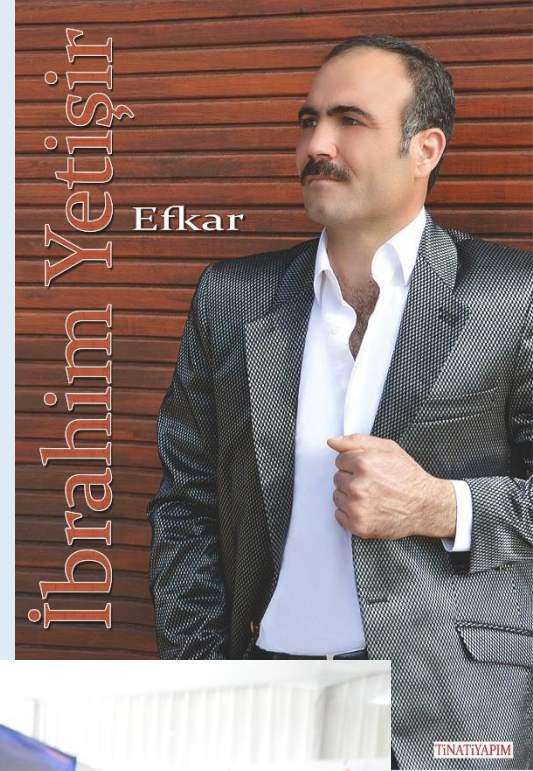
aldım. Daha sonra Kartal Musiki Cemiyeti'ne giderek, şan ve usul dersleri aldım. Tuzla Belediyesi Halk Müziği Korosu'nda yer aldım. İlk solo programımda Elazığımızın Türküsü 'Al Almayı Dalda Al' türküsünü seslendirdim. Yaklaşık 6 yıl koro çalışmalarında bulundum. Daha sonra profesyonel olarak sahne almaya başladım." dedi.

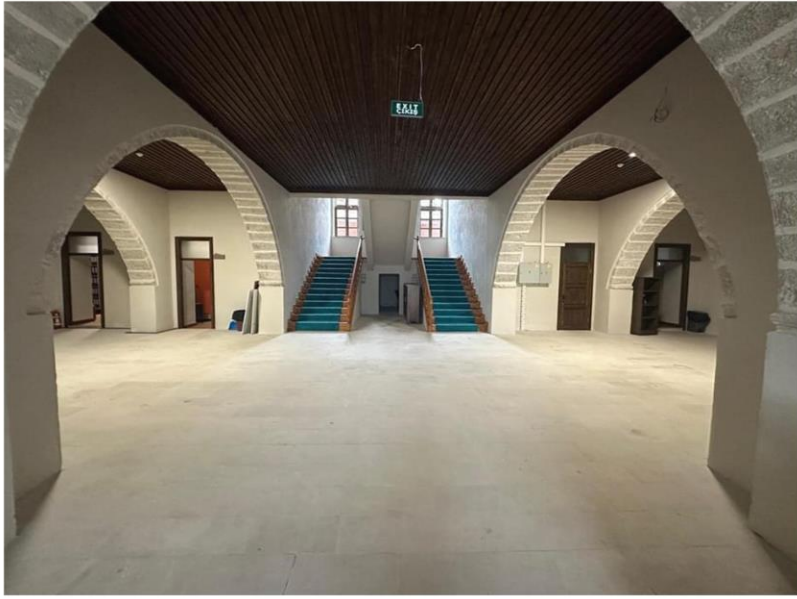
2013 yılında ilk müzik albümünü çıkaran İbrahim Yetişir, başta TRT Müzik kanalı olmak üzere birçok TV kanalında müzik programlarına çıktı. Müzikhollerde sahne alan İbrahim Yetişir, Elazığ etkinliklerinde de sahne aldı.

Elazığ Türkülerini dinleyerek öğrendiğini belirten İbrahim Yetişir, “Altukuşak Köyünde doğdum. Yöremizde ve evimizde Elazığ Türküleri dinleyerek büyüdüm. Özellikle Enver ve Paşa Demirbağ’ı dinlerdim. Büyük üstatları dinleyerek Elazığ Türkülerini öğrendim. Onların tarzıyla öğrendim. Onlar gibi söyleyemem ama onları örnek alırım. Elimden geldiğince doğru söylemeye gayret gösteririm.” dedi.

Yeni albüm çalışmalarına başladığını ifade eden İbrahim Yetişir, “Yeni albüm için parça seçimlerine başladık. Bu albümde kendi eserlerime de yer vereceğiz. Söz ve müziği bana ait 10’un üzerinde eserim var. Şu anda albüme girecek olan eserleri tespit ediyoruz. İnşallah yıl sonunda veya yılın ilk aylarında albümü çıkarmayı planlıyoruz.” dedi.

262 Yıllık Hükümet Konağı hizmette!

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

1762 yılında Maden ilçesinde inşa edilen, Türkiye'nin en eski mülki idare binası Maden Hükümet Konağı hizmete açıldı.

262 yıllık tarihi ile Türkiye'nin en eski hükümet konaklarından birisi olan Maden Hükümet Konağı'nın restorasyon çalışmaları İçişleri Bakanlığı ve İl Özel İdaresi destekleri ile yapıldı.

Yapılan restorasyon çalışmalarının ardından Maden Kaymakamlığı tescilli ve tarihî Hükümet

Konağı'nda yeniden hizmet vermeye başladı.

Ayrıca Maden İlçesi'nde bulunan Tarihî ve tescilli Camiikebir ile tarihî ve tescilli Maden Köprüsü uzun bir süredir restore edilmeyi, eski günlerine kavuşmayı bekliyor.

Türkiye'nin en eski binalarından

Maden Hükümet Konağı, 1762 yılında Elazığ ilinin Maden ilçesinde inşa edilmiş, Türkiye'nin en eski mülki idare binasıdır.

Tarihî Hükümet Konağı, Osmanlı Padişahı III. Mustafa döneminde inşa ettirilmiştir. 1762'den 1876 yılına kadar Maden Eminliği Sarayı 1876'den 1924'e kadar Mutasarrıflık Konağı, 1924 yılından 1926'ya kadar Vilayet Konağı (valilik), 1926'dan 1987'ye kadar Kaymakamlık

Konağı ve 1994'ten 2010'a kadar da Maden İmam Hatip Lisesi olarak kullanıldı. Tarihi bina, 11 Nisan 2002 tarih ve 2843 sayılı kararla Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından 'I. grup korunması gerekli kültür varlığı' olarak tescillendi. 2020 yılında aynı kurulun 22.10.2020 tarih 7866 sayılı kararı ile "Korunması Gerekli 1.Grup

Taşınmaz Kültür Varlığı ve Korunma Alanı" olarak tescil edilmiştir. 2021 yılında restorasyonuna başlanılan yapı, 2024 yılının Nisan ayında restorasyonu bitmiştir.

Konağın yanında bulunan 118 yıllık tarihi saat kulesinin restorasyon çalışması ise 2018 yılında tamamlanmıştır.

Mardin’de Elazığ Derneği Faaliyette

ÇAYDAĞIRA/MARDİN

Elazıglılar Mardin’de de dernekleşti. Mardin’de yaşayan Elazıglıların kurduğu; Elazıglılar Eğitim Kültür ve Dayanışma Derneği faaliyetlerine başladı. Mardin Valisi Elazıglı Tuncay Akkoyun, açılan derneğin birçok alanda başarılı çalışmalar yapacağına inandıklarını kaydetti.

Mardin’de yaşayan Elazıglıları bir araya getirerek, hasret gidermek ve Elazığ kültürünün yaşatılmasını sağlamak için kurulan Mardin Elazıglılar Eğitim Kültür ve Dayanışma Derneği hizmet binası açıldı.

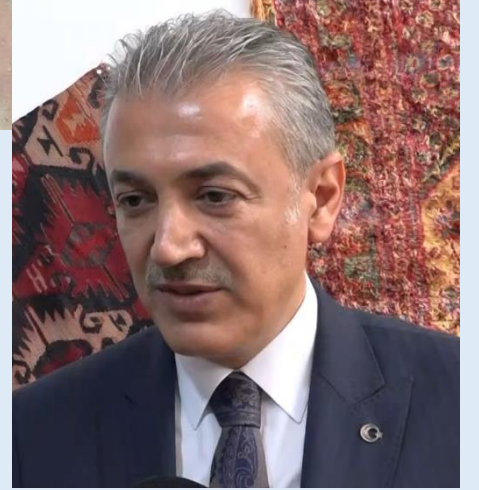
Cumhurbaşkanı Yardımcısı Özel Kalem Müdürlüğü, ardından Karaman Valiliği görevlerini başarı ile yürüten Mardin Valisi Elazıglı Tuncay Akkoyun’un teşvikiyle kurulan dernek eğitimden kültüre kadar birçok alanda hizmet verecek.

Elazıglılar Eğitim Kültür ve Dayanışma Derneği açılışına; Mardin Valisi Tuncay Akkoyun, Mardin’de görev yapan Elazıglı Bürokratlar, akademisyenler ve vatandaşlar katıldı.

Elazıglılar Eğitim, Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Muhlis Yalçın Mardin’de Elazığ kültürünün yaşatılması ve iki şehir arasında var olan birlikteliğin devamını sağlamayı amaçladıklarını söyledi.

Mardin Valisi Tuncay Akkoyun da açılan derneğin, eğitimden kültüre birlik ve beraberlikle birçok çalışmaya imza atacağını söyleyerek: “Mardin’de Elazıglılar derneğimiz faaliyetine başlıyor. İnşallah güzel faaliyetlere vesile olsun. Burası sadece bir tabelanın asıldığı bir dernek değil eğitimden kültürel faaliyetlere kadar yardımlaşmadan birlik beraberliğin sağlanmasına kadar güzel çalışmalara vesile olacaktır buna inanıyoruz.” dedi.

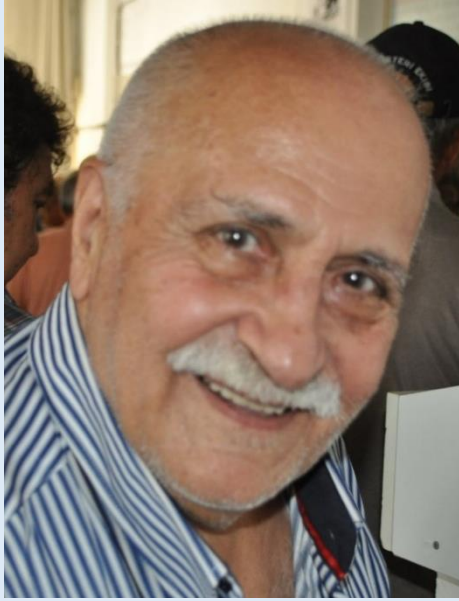
Vali Akkoyun, Elazıglıların görev yaptığı her yerde iyi intiba bıraktığını da belirterek; kendilerinin de görev yaptıkları yerlerde en iyi şekilde Elazığ’ı temsil etmek istediklerini belirterek: “Elazıglılar Türkiye’de nerede olursa olsun hep çalıştıkları ve yaşadıkları yerlerde iyi intibalar bıraktılar bunlarda hem davranışlarıyla hem de üstlendikleri görevleri layıkıyla yerine getirerek oluştu. Bizlere düşende çalıştığımız yerlerde hem yaşantı olarak hem de görev anlamında en iyisini ortaya koyabilmek.” İfadelerini kullandı.

Hüseyin Sekü vefat etti

ÇAYDAĞIRA/İSTANBUL

Harput Müziği icracılarından Hüseyin Sekü, 21 yıldır yaşadığı Aydın Didim’de vefat etti. Uzun bir süredir rahatsız olan ve tedavi altında olan Hüseyin Sekü 1939 yılında Elazığ’da doğmuştur. (resmiyette 1942) Babası Hacı Mehmet Sekü, annesi Makbule Sekü’dür. Kendisi ilkokul yıllarında Harput Müziğine merakı başlamıştır. Hatta Nihat Kazazoğlu ile ilkokuldan

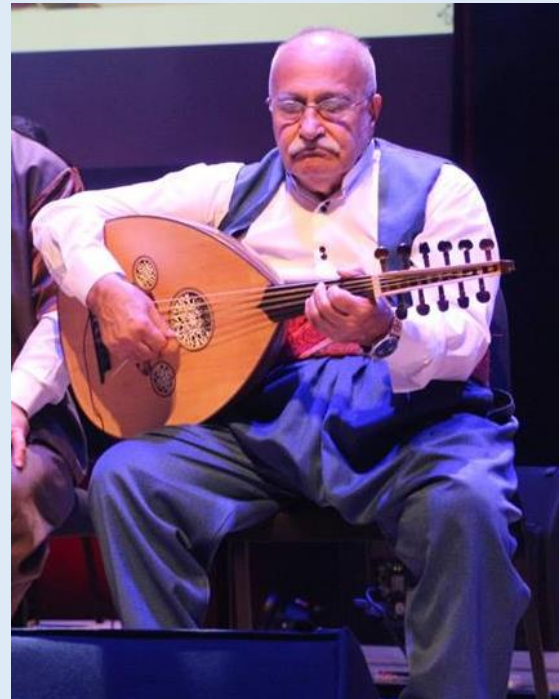
beri arkadaştır. O zamanlar 21 liraya bir ağız mızıkası almıştır. Daha sonraları ise darbuka çalmaya başlamıştır. Lise yıllarında 1958 yılında Mevlüt Canaydın ile tanışmış ve ekibinde darbuka çalmaya başlamıştır. Bir süre sonra cümbüş çalmaya başlamıştır.

Ondan sonra eski Çocuk Esirgeme Kurumunda düzenlenen gecede Enver-Paşa Demirbağ kardeşlerle tanışmıştır. Hafta sonları okul olmadığından Kovancılar ilçesine bağlı Sekrat Köyüne (Yazıbaşı Köyü) Ali Bey’in konağına gitmeye başlamıştır. Orda Demirbağ kardeşlerin hocası Hafız Emmi (Kövenkli Hafız Mustafa Süer) yanında onlara eşlik etmiş ve feyz almıştır. Ve ondan sonra Demirbağ kardeşlerin hep yanında meşklere beraber söylemiş ve cümbüş çalmıştır. Fikret Memişoğlu’nun kurmuş olduğu Elazığ Kültür Derneğinin faaliyetlerinde bulunmuştur. Hatta Memişoğlu’nun halkoyunları ekibinde davul ve

mızıkada çalmıştır. Gazinolarda çalmaya başlayınca kültürel faaliyetlerden uzak kalmıştır. 1970’li yıllarda Demirbağ kardeşler ile “Stüdyo Demirbağ”ı kurmuşlardır. Bir süre yürüttükten sonra kapatmışlardır. 1971 yılında Elazığ Musiki Cemiyeti’nin kuruluşunda yer almış ve cemiyetin her konserinde faaliyetinde bulunmuştur. 1974 yılında evlenmiştir. Bir kız bir erkek çocuğu vardır. Her türlü bant kayıtlarında cümbüşüyle bulunmuştur.

Harput Musikisinin dışında; Klasik Türk Müziği, Türk Sanat Müziği, Urfa Musikisi vb. çoğu müziklere, makamlara aşina ve ustaca çalan ve ustaca okuyan birisidir. Çarşancaklı ailesi ile arası çok iyiymiş. Bedri Çarşancaklı ile çok sohbet etmiştir. Çoğu Elazığ gecelerinin vazgeçilmezidir. Çoğu kasetlerde çalmıştır. 1991 yılında gazinolarda çalışmaya son vermiştir. 2000 yılında EMK’nın Fransa’daki Harput Müziği Konserinde ud ve davul çalmıştır. Dabruka, mızıka, akordiyon, cümbüş, davul çalmış üstad birisidir. Elektrik elektronikte ustadır. Harput Musikisinin doğru bir şekilde seslendirilmesini ve çalınmasını dile getirmektedir. 2003 yılında Aydın’a taşınan Üstad Ud ve Cümbüş İcracısı Hüseyin Sekü 28.05.2024 tarihinde yaşadığı Didim’de vefat etti.

Hüseyin Sekü’ye Allah’tan rahmet ailesine, yakınlarına, Elazığ - Harput müziği camiasına ve tüm sevenlerine baş sağlığı dileriz.

Peynirli Ekmek’de buluştular

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

İstanbul Elazırlılar Dayanışma Derneği'nin 49. Peynirli Ekmek Günü, Elazırlıların katılımıyla Kemerburgaz Aziz Paşa Piknik Alanı'nda yapıldı.

Yoğun katılımın yaşandığı 49. Peynirli Ekmek Gününe MHP Elazığ Milletvekili

Semih Işıqver, ELFED Başkanı Kazım Gökhan Elgin, AKP Elazığ İl Başkanı Şerefattin Yıldırım, ELFED Onursal Başkanı Faik İqmeli, İstanbul Kültür Bakanlığı Türk Halk Müziği Sanatçısı Zülfü Demirtaş, Elazırlı Sanatçılar Ömer Çapar ve Gürkan Soran ile İstanbul'da

yaşayan Elazırlılar katıldı. Elazığ Halk Oyunları ekibinin oyunları başlanan etkinlikler Elazırlı sanatçıların seslendirdiği türkülerle devam etti. Bir gün önce Elazığspor'un şampiyonluğu kazanması, Peynirli Ekmek Günü'nün coşkusunu daha da artırdı.

ELFED Başkanı Kazım Gökhan Elgin, "Fındıkzade İstanbul Elazırlılar Yardımlaşma Derneğimiz tarafından 49.su düzenlenen peynirli ekmek günümüz yine çok coşkulu ve yoğun katılımı ile gerçekleşti. Emeği geçen başta Dernek Başkanımız Sayın Mehmet Demirbağ'a ve yönetim kuruluna ve katılım sağlayan herkese çok teşekkür ediyoruz. Birlikte varız!" dedi.

Peynirli Şölende Elazığ coşkusu

ÇAYDAÇIRA/İZMİR

İzmir Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği'nin düzenlediği 27. Geleneksel Peynirli Ekmek Şöleni İzmir Şehir Ormanı'nda coşkuyla gerçekleşti.

Peynirli Ekmek Şöleni'ne CHP Elazığ Milletvekili Gürsel Erol, Elazığ Belediyesi Kültür Müdürü

Mustafa Aksu ile Ege Bölgesinde bulunan Elazığ Derneklerinin yöneticileri katıldı. İzmir Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Kadir Canpolat'ın açılış konuşmasından sonra

Elazıqlı Radyo Sunucusu Kaya Yapıcıoğlu'nun sunduğu etkinlikte Elazıqlı Devlet Sanatçısı Burak Can Atalay sahne aldı. Elazıqlı Belediyesi Kürsübaşı Müzik Ekibi de etkinlikte Elazıqlı Mahalli Müziklerini seslendirdi.

SIKI TAKİPÇİM

Mamoş Amca, elinde Dındık'ın son sayısını okurken Eşo Diyeze odaya girer.

- O ne pis pis gülüsin?
- Dındık'de Ukuş Bibi, seni yazmış...
- Akli eksük ne yazmış?
- Sahan yeni yetme demiş. Senin yaşında dut ağacı kalmamış. Ha ha ha ha...

Dergiyi Mamoş Amca'nın elinden alan Eşo Diyeze, bir hışımla dergiye baktı.

Okuduktan sonra dergiyi divana fırlatan Eşo Diyeze sinirli bir şekilde:

- Ben bilidim bu akli eksüğün benim hayranım olduğunu... Demek ki benim sıkı takipçim. Bahsana bütün hikayelerimi okumuş. O benim arkamdan anca nal toplar.

AŞUREYİ DE BEN YAPAM

Mahallenin en nekesi olan Gülsüm, aşure yapmaya karar verir. Ama mutfak kileri ise tam takırdı. Kapı komşusu Eşo Diyeze'nin kapısını çalar:

- Eşo Diyeze, Aşure zamanıdır. Bende niyetlendim aşure yapmaya. Bir baktım evde Kuru fasulye, kuru kayısı, kuru incir bulamadım. Varsa verir misin? Aşurede senin de katkı olsun.

Eşo Diyeze, her zaman olduğu gibi kimseye yok demez ve içeri girerek, istediklerinden birer üsküre verir.

Malzemeleri götüren Gülsüm Hanım, 10 dakika sonra yeniden Eşo Diyeze'nin kapısına dayanır.

- Diyeze, sana zahmet kuru üzümün de var mı? Bir üskerede ondan versen.

Eşo Diyeze, Kapısından kimseyi geri çevirmediğinden:

- Gülsüm Hanım, vermesine verem de, kuru kuru olmaz. İstersen Aşurenin de suyunu verem.

ELAZIĞSPOR ŞARKISI

Kar gördün, dolu gördün
Hem altı, üstü gördün
Süper lig, küme gördün
Yine dimdik, yine Gakkom

Geliyoruz geliyoruz
Üç, iki, bir geliyoruz
Ardı sıra goller dizdik, artık sıra bizim dedik
Şampiyonluk geliyoruz, Elazığ'ım geliyoruz

Çayda çıra üç mum dedik
Yarım asır neler gördük
Bittik dedik, yine döndük
Elazığ'ım geliyoruz, şampiyonluk geliyoruz.

Cebeli YERLİKAYA

FOTO: Özgür YILDIRIM